

NHẬN LÀM CON THIÊN LIÊNG

Cảm ơn, Anh Neville. Xin chào, các bạn. Thật vui mừng được ở đây sáng nay, và có sự giới thiệu này từ mục sư. Điều đó rất tốt.Ồ, anh em biết đấy, nói về những con ngựa, anh em biết đấy, đặt dây cương lên chúng, chúng biết công việc đang đến.Ồ, đó là, tuy nhiên, tôi thật vui mừng vì Chúa làm cho chúng ta như một con ngựa làm việc, để chúng ta có thể làm việc. Vì vậy, chúng ta không bao giờ, không bao giờ quá mệt mỏi để làm điều gì đó cho Chúa, nếu chúng ta phải làm điều đó. Mặc dù, rất mệt mỏi ngày hôm nay. Tôi đã có một khoảng thời gian kinh khủng về điều đó, trong vài ngày qua.

² Đi đến California, tôi phải đi bằng toa xe hạng sang. Và, tôi nói với anh em, nói về sự gặp ghènh trên đường! Suốt con đường đi ra đó, mất năm mươi ba giờ để đến đó, và đến đó lúc hai giờ sáng. Lúc năm giờ, tôi phải thức dậy và đi giảng một buổi nhóm trên đài phát thanh. Rồi, những Thương Gia Cơ-đốc, tôi phải giảng lại cho buổi nhóm quốc tế của họ. Và rồi chiều hôm đó, tôi đã giảng tại đền tạm Báp-tít lớn nào đó, và rồi...đêm đó. Và rồi cứ tiếp tục, nói vài giờ một lần, cho đến khi chúng tôi kết thúc tối thứ Hai tại Đền thờ Angelus. Và rồi bắt một chuyến tàu lúc mười một giờ, và mất sáu mươi bốn giờ để về đến nhà. Vì vậy, anh em có thể tưởng tượng, đi vào, ngày hôm kia, và chỉ...

³ Và, ngày hôm qua, vợ tôi đã ghi âm năm mươi mấy cuộc gọi, để đến câu nguyện cho dân sự. Chỉ một mình, sáng hôm qua, đấy, năm mươi mấy cuộc gọi. Tất nhiên, tất cả họ không phải là người địa phương. Họ đã—họ là những lời kêu gọi trong nước, nhưng chỉ, “Anh, có thể đến Florida không? Anh có thể đến qua *đây không?* Đây là Louisville.” Họ...Làm thế nào anh em sẽ chọn ra, trong số năm mươi ba người bây giờ, chỉ trong một buổi sáng? Vì vậy, anh em có thể tưởng tượng.

⁴ Vì vậy, chiều hôm qua, tôi đến để xem, giữa một số người bạn yêu dấu của chúng ta, thật sự là một căn bệnh ma quỷ như thế nào. Một thanh niên mà tôi từng biết cách đây nhiều năm, là một hình ảnh rất khỏe mạnh, một chàng trai trẻ trông có vẻ

lực lưỡng. Và anh ấy bây giờ khoảng tuổi tôi, và anh ấy trông như đã qua ở tuổi chín mươi. Và anh ấy đang nằm, hấp hối tại Henryville. Một người bạn của người anh em tốt của tôi ở đây, Anh Neville, là Kermit Spurgeon; cha của anh, một thầy giảng Phúc âm, và một giáo viên trường học, và một người tốt cực kỳ.

⁵ Tôi bước vào nhà sau khi Anh Neville nói với tôi chàng trai ấy sắp chết, và chúng tôi đã có đặc ân lớn được dẫn dắt anh ấy đến với Chúa Jêsus, ngày hôm qua, vì sự cứu rỗi linh hồn của anh ấy. Và vợ anh ấy và tôi đã đồng ý với nhau và chân thành cầu nguyện cho anh ấy, sau khi bệnh ung thư đã ăn mòn anh ấy; từ hai trăm mấy cân, xuống đến, tôi nghi ngờ anh ấy đang nặng sáu mươi cân. Vì vậy, chúng ta đang tin và nắm giữ, rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho anh ấy. Điều đó, chúng ta không biết điều gì sẽ xảy ra. Nhưng, một điều chúng ta biết, rằng anh ấy đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Và tôi tưởng tượng người cha già mù lòa tội nghiệp của anh nghĩ gì khi sứ điệp đó đến với anh, sau tất cả những năm cầu nguyện cho anh ấy, và sau tất cả. “Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải đi,” đấy. Và tôi biết anh đã có tấm gương tốt trước anh.

⁶ Di chuyển từ đó, xuống New Albany, đến một Bà Slaughter sống ở ngoài đây, và các bác sĩ đã nghĩ bà còn sống, đến sáu giờ. Vì vậy, rất, rất kinh khủng, trong sự chờ đợi. Và nơi khác.

⁷ Một người trẻ tuổi trước đây thường sống bên cạnh tôi ở đó, anh ta chỉ đi loanh quanh, một chàng trai bình thường, làm việc cho Công ty Điện thoại Bell, khoảng hai mươi mấy tuổi. Có...Một người cha của ba hay bốn đứa con. Con gái nhỏ của anh ấy bị té ngày nọ và bị gãy tay. Anh ấy bắt đầu có cảm giác tê dại trong tay mình; nó đã làm anh bị tê liệt. Họ thậm chí không biết điều gì không ổn với anh ta. Anh đang nằm ngoài đó, và anh ấy đấy.

⁸ Cứ hết điều này đến điều khác, và bệnh tật trên mọi bàn tay. Tôi rất vui vì có một lối thoát. Tôi rất vui vì chúng ta cũng không phải ở lại đây mãi mãi, phải không? Chúng ta sẽ làm gì nếu tôi phải sống trong nhà dịch bệnh này mãi mãi? Tôi rất vui vì có một cánh cửa rộng mở. Và đó là tất cả những gì trái đất có, là chỉ một nhà dịch bệnh. Nó...Ngay khi anh em nghĩ rằng chúng ta đang hoạt động tốt, thì ở đây có điều gì khác xảy ra, và, tuy nhiên, ở

đây đến điều gì khác. Nhưng, tôi rất vui vì có một lối thoát; rất vui mừng rằng Chúa Jêsus đã đến và mở đường cho chúng ta, một con đường trốn thoát.

⁹ Vì vậy, sáng nay, Chị Cox yêu dấu thân mến của tôi đã nói với tôi rằng ai đó đang đến, khi chúng tôi yêu cầu người dân địa phương đến để được cầu nguyện cho, và có lẽ không thể ở lại ngoài vài phút. Và rồi có lẽ tôi sẽ cầu nguyện cho họ trước khi tôi có buổi nhóm, và, rồi, nếu họ phải trở về.

¹⁰ Và tôi nghĩ, thế thì, vì những người còn lại muốn ở lại, tôi sẽ thực hiện sứ điệp của mình, sáng nay, bị khan tiếng, và—và phải đi ngay đến buổi nhóm khác ngay bây giờ. Và vì vậy tôi... Và buổi nhóm Chicago bắt đầu vào thứ Bảy tới.

¹¹ Và, thế thì, tôi nghĩ rằng giờ đã đến mà phần này của đất nước phải nhận được một sự thăm viếng lớn, về sự đến của người anh em cao quý của chúng ta, Billy Graham, đến Louisville, tuần tới này. Anh ấy bắt đầu cùng một lúc, Louisville, mà tôi bắt đầu ở Chicago. Vì vậy, tôi sẽ trở lại, mặc dù, tôi—tôi muốn gặp anh ấy, một cách cá nhân, trong khi anh ấy ở đây. Và một số người bạn sẽ giới thiệu tôi với anh ấy. Và tôi đã ở ngay trong cùng một thành phố, ở nước ngoài, và nhiều nơi khác nhau, nhưng thật sự, vì vậy, chúng tôi đã không gặp nhau.

¹² Và tôi—tôi chân thành yêu cầu hội thánh này, và nhóm người này đã nhóm lại ở đây sáng nay, để nhận lấy buổi nhóm này trên tấm lòng của họ, ở đó tại Louisville.

¹³ Nhân đây, tôi muốn nói điều này. Anh em có biết rằng tám mươi bảy phần trăm của tất cả đồ uống có cồn đến từ Louisville, Kentucky, mà được—được uống ở Hoa Kỳ không? Tám mươi bảy. Anh em có biết, khoảng chín mươi phần trăm tất cả thuốc lá và các thứ đến từ Louisville, Kentucky không? Anh em có biết đó là ngôi của Sa-tan. Chắc chắn là vậy. Chắc chắn là vậy.

¹⁴ Một trong những nơi khó khăn nhất trên thế giới, là địa phương này quanh đây, để vượt qua cho Đức Chúa Jêsus Christ. Bao nhiêu người đã rơi nước mắt, cố gắng phá vỡ đất nước này, những Thành phố Falls này, cho Đức Chúa Jêsus! Nhìn xem, Erickson, tất cả những người bước ra, thậm chí đang khóc, về

cách họ đã cố gắng và cố gắng và cố gắng như thế nào. John Sproul thậm chí đã có một cơn khủng hoảng, tại Glory Barn ở đó, cố gắng hết sức để phá vỡ điều đó cho Đức Chúa Jê-sus. Cách mà những người khác đã đứng trên bục giảng, qua những Thành phố Falls này, và đã cố gắng, mà không thể phá vỡ nó cho Đức Chúa Jê-sus.

¹⁵ Bây giờ, tôi nghĩ Billy Graham là một trong những người được biết đến tốt nhất trên thế giới ngày nay, về mặt tôn giáo, theo quan điểm của tôi. Dĩ nhiên, chúng ta có các giám mục và tổng giám mục. Nhưng, theo quan điểm của tôi, anh ấy là một nhà truyền giảng Phúc âm, một người của Đức Chúa Trời. Và vì vậy—và vì vậy tôi nghĩ rằng anh ấy...Như những chiến binh Cơ-đốc, với nhau, chúng ta hãy đặt chính mình và tấm lòng lại với nhau, và cầu nguyện cho buổi nhóm đó, như chưa bao giờ có trước đây. Và cầu xin rằng Đức Chúa Trời sẽ, bằng cách này hay cách khác, ban cho chúng ta những linh hồn, và phá bỏ ngôi của Sa-tan, đến nỗi họ đóng cửa mọi nhà máy chưng cất và đốt cháy các nhà máy sản xuất thuốc lá, và làm đầy các nhà thờ và có một khuôn mẫu cổ xưa thật sự tuôn đổ từ Đức Thánh Linh. Xin Chúa ban phước!

¹⁶ Bây giờ, tôi có một điều gì đó chỉ khác một chút, một chút bất thường cho sự bắt đầu. Người anh của tôi có một đứa con nhỏ ở đây mà họ muốn dâng cho Chúa. Và tôi nghĩ chúng ta sẽ làm điều đó ngay trước khi cầu nguyện cho người đau, nếu Chúa muốn. Và nếu Chị Gertie sẽ đến với cây đàn piano. Và tất cả những ai có con nhỏ...

¹⁷ Bây giờ, trong Kinh Thánh, chúng ta được dạy ở đây rằng... Bây giờ, nhiều—rất nhiều, nhiều người, gọi họ làm phép báp-têm, rảy một ít nước lên chúng, gọi đó là phép báp-têm “trẻ sơ sinh”.Ồ, vậy thì, điều đó ổn thôi. Vâng. Đừng làm tổn thương đứa bé, và tôi—tôi tin chắc nó sẽ ổn thôi. Và, những người khác, họ có những cách khác để họ làm điều đó. Và, nhưng, chúng ta luôn luôn thích, thật gần gũi như có thể được, ở lại với đường lối Kinh Thánh để làm điều đó. Và, cách Kinh Thánh làm điều đó, không có chỗ nào trong Kinh Thánh mà họ đã từng làm, với trẻ sơ sinh. Đã...

Ồ, bây giờ, khi Cự Ước, họ đã làm phép cắt bì.

18 Tôi tự hỏi nếu một vài trưởng lão sẽ di chuyển người chị xuống chỉ một chút một bên phía đây, nếu chị muốn, cho đến khi chúng ta có sự dâng hiến; người chị nằm trên cáng ở đây. Và, vì vậy, chị không phiền chứ, chị yêu dấu? Nó chỉ là một lát. Và chúng ta...

19 Và vì vậy sau đó, trong Cự Ước, họ—họ đã làm phép cắt bì cho đứa bé. Và trong...Họ đã làm phép cắt bì cho đứa bé.

20 Và trong Tân Ước, cách duy nhất họ đã làm, họ mang những đứa trẻ đến với Đức Chúa Jê-sus, và Ngài đã ôm chúng lên trong tay Ngài, và ban phước cho chúng. Và phán, “Hãy để con trẻ đến cùng Ta, và đừng cấm chúng nó, vì Nước Trời thuộc về những kẻ giống con trẻ vậy.”

21 Bây giờ nếu có người mẹ nào khác ở đây, đó là đứa con bé bỏng của họ, mà họ muốn dâng cho Chúa, chúng ta sẽ vui mừng làm điều đó vào lúc này. Và bây giờ xin cho chúng ta...chăm chú.

22 Bây giờ, tên của cậu bé là gì? [Người anh em nói, “Robert Lynn.”—Bt.] Một cậu bé, Robert Lynn. Bây giờ, điều đó thật tốt đẹp. Bây giờ, đây là...Tôi tin anh—anh đã nhận đứa bé...?...

23 Điều này cho thấy tấm lòng của một—một người mẹ đối với đứa con. Và suy nghĩ về điều này, họ không có đứa con nào, nhưng lại muốn nuôi một đứa trẻ, họ đã nhận nuôi đứa trẻ này. Anh em có nhận ra rằng tất cả chúng ta đều được nhận làm con không? Đức Chúa Trời rất yêu thương chúng ta, đến nỗi Ngài đã nhận chúng ta bởi Con Ngài, là Chúa Jê-sus Christ. Và tất cả chúng ta đều được nhận làm con. Và, hãy nhớ, khi người cha và người mẹ này nghĩ về đứa con nhỏ này không có nhà để về, họ đã cho nó một ngôi nhà, để nuôi nấng nó và nuôi dưỡng nó. Chúng ta không có nhà để về, và Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta một ngôi nhà.

24 Đó là đứa con được nhận. Nó tên là Robert Lynn Branham; một em bé, rất xinh đẹp.

Bây giờ chúng ta sẽ cúi đầu.

25 Lạy Cha Thiên thượng quý báu của chúng con, như trong những ngày đã qua, bao nhiêu người cha và người mẹ đã dâng

con nhỏ của họ vào tay Ngài! Và Ngài đã phán, “Hãy để những con trẻ đến cùng Ta, và đừng ngăn cấm chúng nó, vì Nước Thiên đàng thuộc về những kẻ giống như con trẻ vậy.” Và đứa bé này không có nhà, đã được ban cho một mái nhà, và Ngài đã đặt vào lòng họ tình yêu thương dành cho đứa bé này.

26 Và, Cha ôi, chúng con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho người mẹ và người cha này, khi họ nuôi dạy đứa trẻ. Và xin cho nó được lớn lên trong một gia đình cầu nguyện, và được dạy dỗ để đi nhà thờ, và sống cho Chúa Jêsus. Xin ban phước cho nó, Cha Thiên Thượng yêu dấu.

27 Và, bây giờ, nếu Ngài ở đây trên trái đất, trong một thân thể xác thịt như chúng con đứng sáng nay, họ sẽ trao đứa bé vào trong cánh tay Ngài. Nhưng Ngài đã lên Thiên đàng và định trước cho chúng con tiếp tục chức vụ cho đến khi Ngài trở lại. Và, Cha ôi, như người em ruột của con đặt đứa bé vào tay con, con dâng nó cho Ngài trong Danh Đấng Christ. Xin ban phước cho đứa trẻ này và xin cho nó sống và khỏe mạnh và mạnh mẽ, và lớn lên là một tôi tớ của Ngài. Xin ban phước cho cha và mẹ, trong nhà. Chúng con dâng nó cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

28 Xin ban phước cho chị, Agnes, làm một người mẹ thực sự; và anh, Jesse, một người cha thực sự với đứa bé này. Và cầu xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị trong những nỗ lực của mình. Và Đức Chúa Trời ở cùng anh chị.

29 Chào chị! Em bé tên là gì? [Chị ấy nói, “Robert Darrel.”—Bt.] Một Robert khác.Ồ, điều đó tốt. Một Robert Darrel.

30 Và tên của anh là gì? [Người chị nói, “Robertson.”—Bt.] Cháu giống bố của nó. [“Vâng.”] Và họ của cháu? [“McCloud.”] McCloud. [Băng trống.]

Mang những bó lúa vào, mang những bó lúa
vào,
Ồ, chúng ta sẽ đến vui mừng, mang những bó
lúa vào.

Gieo vào buổi sáng, gieo vào ban đêm,

Gieo luôn trưa trái ban chiều và đến tối gieo
 cùng phương;
 Rồi mong cho lúa chín vàng, vui đem lười hái
 lên đàng,
 Gặt rồi bao bó lúa, cùng vui mừng mang bó lúa
 vào.

31 Ồ, điều đó tốt. Mang những bó lúa vào, đó là những gì những người cha và những người mẹ làm: mang chúng đến cho Đức Chúa Jêsus.

32 Người chị đang nằm trên cáng, trông có vẻ là người tệ nhất, theo như chúng ta có thể thấy. Chị ấy đang nằm trong cáng. Và chúng ta sẽ...Nếu có người nào...Chị ấy muốn đợi chỉ một vài phút, để nghe Sứ điệp, trước khi được cầu nguyện cho. Và tôi nghĩ điều đó rất, rất tốt. Nếu có người nào đó ở đây không thể chờ đợi, và muốn rời đi, và nếu anh em muốn được cầu nguyện cho bây giờ, chúng tôi sẽ vui mừng làm điều đó, nếu anh em chỉ giơ tay lên. Nếu không, chúng ta sẽ có buổi nhóm chữa lành ngay sau...một sứ điệp ngắn; cứ cố gắng dành thời gian cho lớp học trường Chúa nhật. Được rồi. Rồi chúng ta sẽ đọc Kinh Thánh và có Sứ điệp và, nhanh chóng, và rồi dành thời gian của chúng ta trong hàng cầu nguyện.

33 Và bây giờ, trước khi chúng ta bắt đầu, tôi muốn anh em, tất cả điều đó tốt đẹp sáng nay, hãy nhớ đến những người đau ốm, bởi vì chúng ta phải cầu nguyện cho người khác.

34 Và tôi đã rất vui mừng khi tôi đến California ngày nọ, và đi vào những đền tạm đó nơi họ đang cố gắng đẩy ra. Và tại nhà thờ Clifton họ đang đứng trên một dãy phố, ngoài đó trên đường phố, chỉ muốn làm chứng. Và nói, “Anh Branham, tôi đã từng bị ung thư. Anh đã cầu nguyện cho tôi. Tôi—tôi đã bị mù. Tôi đã *thế này*.”

35 Và giống như đi xuống phố, và một cảm giác như vậy! Tôi nghĩ, “Lạy Chúa, sẽ thế nào khi chúng con băng qua và đến bờ bên kia? Họ ở đó, hàng chục ngàn người tập trung lại, đang đứng đó.” Và thật là một điều kỳ diệu sẽ xảy ra vào lúc đó! Vì vậy, thế thì, những nỗ lực mệt mỏi nhỏ bé của chúng ta sẽ không có ý nghĩa nhiều. Bây giờ chúng ta đi cho đến khi chúng ta thật sự,

dường như, chúng ta không thể đi xa hơn nữa, và hầu như kiệt sức và suy sụp.

³⁶ Và rồi Sa-tan đến, nói, “Nó có ích gì? Anh đang làm điều đó để làm gì?” Chao ôi!

³⁷ Nhưng rồi anh em nghĩ về những điều như thế, nó thay đổi điều đó, hoàn toàn. Điều đó làm cho...Nó làm cho các thứ khác hẳn.

³⁸ Bây giờ, trước khi chúng ta đến gần Lời, chúng ta sẽ cầu nguyện lại chỉ một lát.

³⁹ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chính là với tấm lòng biết ơn mà chúng con đến với Ngài. Thật vậy, lạy Chúa, Ngài biết rõ mọi bản chất của con người. Và anh ấy yếu đuối và mong manh biết bao, và anh ấy không có sức mạnh thế nào. Và như một—một tôi tớ của Ngài, một con người như vậy, nhưng, Chúa ôi, Ngài bởi ân điển Ngài đã kêu gọi chúng con làm tôi tớ của Ngài. Và chúng con có ý thức, sáng nay, về sự không xứng đáng của mình, và chúng con cầu xin Ngài tiếp nhận chúng con, Cha ôi, ngày hôm nay, và sẽ xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, và phán với chúng con những Lời an ủi mà Ngài đã phán trong Lời Thánh của Ngài ở đây. Và chúng con cầu nguyện để Đức Thánh Linh sẽ đem mọi Lời vào ngay trong lòng, đúng nơi nó cần đến, và ở đó nó có thể neo đậu và lớn lên trong sự vui mừng lớn, những cây của sự cứu rỗi. Xin nhậm lời, Cha ôi.

⁴⁰ Xin chữa lành người đau và người có nhu cầu. Chúng con biết họ đang ngồi ở đây. Và nhiều người đã đến từ nhiều dặm, và nằm trong các khách sạn và các thứ, chờ đợi cơ hội để được cầu nguyện cho. Chúng con rất vui mừng vì đặc ân lớn này, Chúa ôi, được biết rằng Ngài ở đây để chữa lành người đau.

⁴¹ Đức Chúa Trời ôi, một trong những người đau ốm nhất mà chúng con biết, là người đàn ông và người đàn bà đau ốm tội lỗi. Con cầu xin, lạy Cha Thiên thượng, rằng ngày hôm nay, rằng Ngài sẽ, một cách đặc biệt, xúc dầu, ngày hôm nay, và cứu những người hư mất. Mọi người nam và người nữ hư mất, xin cho họ êm dịu đến với Ngài ân điển và được cứu, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Đấng Christ. A-men.

42 Bây giờ cầu xin Chúa gia ơn phước Ngài cho việc đọc Lời Ngài, khi chúng ta đi vào Nó. Tôi luôn luôn là một người rất tin vào Lời. Vì, ở đây, và cách đây vài đêm, tôi đã nói ở đâu đó về những—những tiên tri đã đi lên để nói tiên tri. Nhưng, Mi-chê... sau khi bốn trăm vị tiên tri đã dựng nên một bức tường vững chắc. Tuy nhiên, Giô-sa-phát nói, “Chẳng phải chỉ còn một người nữa sao?” Một người nữa, sau khi bốn trăm người đã đưa ra Lời? Nhưng, Mi-chê ở lại với Lời Đức Chúa Trời. Ông biết có điều gì đó sai trật.

43 Và chừng nào chúng ta nghe bất cứ điều gì bên ngoài Lời Đức Chúa Trời, chúng ta biết có điều gì đó sai trật. Nó có vẻ không đúng lắm. Chúa Jêsus phán, “Chiên Ta biết Tiếng Ta, và một người lạ chúng sẽ không đi theo.”

44 Và cảm ơn anh chị em, vì sự cầu nguyện ở ngoài đó, cho sự phục hưng Đền thờ Angelus. Buổi tối đầu tiên ở đó... Nó chỉ chứa được năm ngàn năm trăm; năm ngàn, năm trăm. Họ để cho sáu ngàn người vào, và cảnh sát phòng cháy chữa cháy đóng các cánh cửa lại, lúc một giờ rưỡi trước khi tôi đến đó, tại Đền thờ Angelus. Và Chúa Jêsus yêu dấu của chúng ta đã cứu kẻ hư mất và chữa lành người đau! Nó thật tuyệt vời. Và ngày hôm sau...

45 Và Chị Hicks thân mến của chúng ta, trước đây là giáo viên trường Chúa nhật ở đây, tôi đã gặp chị và các con và chồng chị. Và tôi đã gặp Anh Ben Bryant và tất cả những người đã đi từ đền tạm này, ở ngoài đó, đến miền tây, với—với sự thông công ở ngoài đó. Thật là một cuộc hội ngộ tuyệt vời, để gặp lại tất cả họ!

46 Trong chương thứ 17 của Thánh Ma-thi-ơ, chỉ bằng một cách đọc, sáng nay. Tôi chỉ muốn đọc một phần ở đây cho một đề tài. Và cầu xin Chúa ban cho chúng ta bối cảnh trong Lời.

...sau sáu ngày Chúa Jêsus đã đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng là em người, và mang họ lên một ngọn núi cao,

Và đã biến hình trước mặt họ: và mặt Ngài chiếu sáng như mặt trời, và áo Ngài trắng như ánh sáng.

Và, kia, ở đó Mô-i-se và Ê-li hiện đến với ngài nói chuyện cùng Ngài.

Lúc đó Phi-e-rơ bèn cất tiếng, và thưa cùng Chúa Jê-sus rằng, Lạy Chúa, chúng ta ở lại đây thì tốt lắm: sẽ...chúng ta hãy xây...nếu Ngài muốn, xin để chúng tôi làm cho Ngài ba đền tạm; một cho Ngài,...một cho Mô-i-se, và một cho Ê-li.

Đang khi người còn nói, kia, một đám mây sáng rực che phủ trên họ: và kia một tiếng từ trong đám mây, mà phán rằng, Đây là Con yêu dấu của Ta, là Đấng mà Ta đẹp lòng mọi đường; các ngươi hãy nghe Người.

47 Cầu xin Chúa gia ơn phước Ngài cho việc đọc Lời Ngài.

48 Đôi khi Đức Chúa Trời đáp ứng trong những lời khuyên khác nhau của con người. Đức Chúa Trời luôn luôn yêu thương để khuyên bảo con người. Và nhiều lần, trong Cựu Ước, chúng ta có thể quay trở lại để tìm thấy Đức Chúa Trời đã gặp gỡ con người như thế nào. Và bất kể số lượng của họ là bao nhiêu, Đức Chúa Trời gặp gỡ con người. Ngài đã gặp một lần với năm trăm người. Và Ngài đã gặp lại, với bảy mươi người. Ngài đã gặp, lần nữa, với mười hai người. Ngài đã từng gặp ba người. Và rồi Ngài đã gặp, lần nữa, chỉ với một người. Và bất kể số lời khuyên, Đức Chúa Trời luôn luôn yêu thương gặp gỡ con người.

49 Vì vậy, mặc dù hội thánh sáng nay có thể không lớn về số lượng hay quy mô hội chúng, như nhiều giáo đường lớn ngày nay, nhưng Đức Chúa Trời sẽ vui lòng gặp gỡ với chúng ta. Vì, Ngài phán, “Hễ nơi nào có hai hay ba người nhóm lại trong Danh Ta, Ta sẽ ở giữa họ. Hai hay ba người sẽ nhóm lại trong Danh Ta, Ta sẽ ở giữa hai hay ba người đó.”

50 Và bức tranh mà chúng ta có thể đặt ở đây ngày hôm nay, bởi Đức Thánh Linh, chúng ta có thể mất nhiều giờ để đào sâu vào phân đoạn đó, vâng, tôi sẽ nói trong nhiều tuần. Và Nó đã được đào vào, trong nhiều năm, và, tuy nhiên, một nửa chưa bao giờ được mở ra từ phân đoạn kỳ diệu này, và có lẽ sẽ không bao giờ.

51 Bởi vì, Lời của Đức Chúa Trời không giống như lời của con người. Một lời của con người có một ý nghĩa nào đó, hay sự diễn đạt và thời gian nó được đưa ra, nhưng Lời Đức Chúa Trời có

một ý nghĩa Đời đời qua các thời đại khi Nó trôi qua. Mọi thể hệ đều có thể nhận lấy cùng một Lời, bởi vì Đó là lời tuyên bố được hà hơi, Đời đời, đời đời, không phai mờ từ Đức Chúa Trời. Cho dù nếu Nó...Nếu các sứ đồ đọc Nó trong thời đại của họ, Nó có ý nghĩa gì đó đối với họ; nếu Wesley đọc Nó trong thời đại của ông, và Luther trong thời đại của ông, và Calvin trong thời đại của ông. Tuy nhiên, ngày nay, Nó thật sáng láng và rực rỡ, và có thật nhiều hiệu quả như Nó đã làm cho họ vào chính ngày Nó được nói ra, bởi vì Đó là Lời Đức Chúa Trời.

⁵² Lời của chúng ta, chỉ nói, “John, anh hãy đến nhà tôi, tôi sẽ rất vui được gặp anh.” Đó là lời của chúng ta, và nó chỉ có nghĩa, “John, hãy đến nhà chúng tôi.”

⁵³ Nhưng khi Đức Chúa Trời phán, đó là Đời đời. Nó thở từ chính hơi thở của Chính Đấng Tạo Hóa đời đời, bất tử. Vì vậy, do đó, không có cách nào để tìm thấy ý nghĩa đầy đủ của bất kỳ sự biểu lộ nào về Đức Chúa Trời. Nó dành cho mọi thời đại, và mọi thể hệ.

⁵⁴ Bây giờ, trong trường hợp này, trong...những gì chúng ta có trước chúng ta sáng nay, là Đức Chúa Trời đang phán với ba cá nhân.

⁵⁵ Bây giờ, *ba*, trước tiên, là con số được chọn của Đức Chúa Trời về “sự trọn vẹn.” Đức Chúa Trời đã chọn *ba*, và *ba* là con số của sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời. *Bảy* là con số của Ngài về “sự thờ phượng.” *Năm mươi* là con số của Ngài về “lễ hôn hỉ.” *Bốn mươi* là con số của Ngài về “sự cảm dỗ.” Và *ba* là con số của Ngài mà Ngài đã chọn để đi lên, ngày này.

⁵⁶ Bây giờ, *ba* là con số của sự trọn vẹn, đó là, Đức Chúa Trời được trọn vẹn; một, thật, Đức Chúa Trời Đời đời được trọn vẹn trong ba thời kỳ của sự bày tỏ bản tánh Đức Chúa Trời của Ngài: Cha, Con, Thánh Linh. Không có nghĩa rằng có ba vị thần cá nhân khác nhau. Nhưng, có một Đức Chúa Trời đại diện trong *ba*. Đức Chúa Trời không phải là *ba*. Đức Chúa Trời là một. Nhưng, *ba* sự bày tỏ của Thần tánh Ngài, có nghĩa là, *ba* thời đại của thời gian trên đất làm trọn vẹn một Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật.

⁵⁷ Ngài đã hiện ra với Áp-ra-ham trong bụi gai cháy, và dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên, như Danh Đức Chúa Trời, là Cha, mà là Ánh

Sáng đã treo trên đèn tạm, đã dẫn dắt họ trong cuộc hành trình của họ. Đức Chúa Trời, là Cha. Và rồi Cha, để mang lại sự hòa giải giữa Đức Chúa Trời và con người...

⁵⁸ Như tôi đã nói ở đây cách đây một thời gian, tôi tin, lần cuối cùng tôi đã ở đèn tạm, trên chim bồ câu và chiên con. Cách mà Đức Chúa Trời, một mình,...Không ai khác có thể làm điều đó. Đức Chúa Trời phải đến thế gian và làm công việc của chính Ngài. Và khi Ngài tượng trưng cho Con Ngài trong hình dạng của một con chiên, người nhu mì nhất trong tất cả các tạo vật, và Ngài tượng trưng cho chính Ngài trong hình dạng của một chim bồ câu, nhu mì nhất trong tất cả các loài chim bay trên trời. Và lý do Ngài đã làm điều này, là để tỏ cho chúng ta thấy rằng chỉ có sự nhu mì sẽ ở cùng với sự nhu mì, sự khiêm nhường sẽ ở với sự khiêm nhường. Nó phải trùng khớp.

⁵⁹ Một người thợ mộc, hay một người làm đồ gỗ mỹ thuật, mà biết nó có nghĩa khớp với nhau là gì, như chúng ta gọi nó, để tạo ra những đường rãnh, hay sự ghép mộng lại với nhau. Để hoàn chỉnh tấm bảng, là đặt sự nối mộng. Và khi chúng đến với nhau, chúng thật ăn khớp với nhau. Với nước ở trên chúng, chúng sẽ phồng lên cho đến nỗi không khí không thể đi qua.

⁶⁰ Và khi người tin và Đức Chúa Trời...Đức Chúa Trời rất trọn vẹn, đến nỗi, qua sự cắt tĩa và uốn nắn của người tin, khi họ đến với nhau. Phi-e-rơ nói, “Vậy thì, hãy ăn năn, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, và anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Thấy không? Làm cho họ thật trọn vẹn!

⁶¹ Rồi khi Đức Chúa Trời giáng xuống trong hình dạng chim bồ câu, và đậu trên Chiên Con và ở trong Chiên Con, và không hề lìa khỏi Chiên Con, vì họ là một. Đó là một trong những sự kiện vĩ đại nhất mà thế giới từng có. Chúng ta hãy chỉ nhìn vào điều đó trong giây lát, ngoài đề tài của tôi, nhưng cách mà trời và đất đã ôm lấy nhau như thế nào. Thật Đức Chúa Trời và con người trở nên hòa giải với nhau! Làm thế nào mà ngay cả những sinh vật bay trên trời, và những con thú đi lang thang trên các cánh đồng, đã trở thành một, khi con người và Đức Chúa Trời được

làm hòa với nhau, bởi Con Người, là Đức Chúa Jêsus Christ. Thật là một điều kỳ diệu!

⁶² Để ở lại với Đức Chúa Trời, hãy ở hiền lành. Đức Chúa Trời hiền lành. Để ở lại với Đức Chúa Trời, hãy ở với tình yêu thương. Đức Chúa Trời là tình yêu thương. Hãy giữ thái độ nhu mì. Ở lại... Không bao giờ tự ti. Luôn luôn nương cậy nơi Ngài. Đừng bao giờ sử dụng tâm trí của chính mình; nhận lấy những ý tưởng của Ngài. Hãy để ý tưởng của Ngài là ý tưởng của bạn. Và đưa Chúng vào trong tâm trí xác thịt của bạn, và lập lại Chúng. Và nói, “Ôi Đức Chúa Trời, xin lấy đi mọi nghi ngờ của con, và để những ý tưởng của con là những ý tưởng của Ngài.” Và các bạn những người đau ốm, hãy làm điều đó như chúng ta đang nói. Chỉ lấy đi, xua đuổi ý nghĩ về bệnh tật. Hãy nhận lấy những ý tưởng chữa lành của Đức Chúa Trời, hãy để Chúng trở thành ý tưởng của bạn.

⁶³ “Hãy suy nghĩ về những điều này,” Kinh Thánh nói, “nếu có sự ngợi khen nào, nếu có nhân đức nào.”

⁶⁴ Cả ba, Đức Chúa Trời đang phán với họ. Bây giờ, ba là một sự xác nhận. Ngài đã mang theo Ngài, Phi-e-rơ, đức tin; Gia-cơ, hy vọng; Giăng, lòng yêu thương. “Đức tin, hy vọng, và lòng yêu thương, ba điều này.” Nếu anh em có thể có đức tin và hy vọng và tình yêu thương, thì anh em ở gần Nước Thiên đàng; ba điều vĩ đại đó. Đức Chúa Trời đã lấy những điều đó như một sự xác nhận, bởi vì, “Trong miệng của hai hay ba người làm chứng, hãy để mọi lời được thiết lập.”

⁶⁵ Rồi, một lần nữa, nó tượng trưng cho địa vị của một con trai. Trong Cựu Ước, khi một con trai được sinh ra trong một gia đình, nó được ban cho một người gia sư để nuôi nấng và chăm sóc nó. Người cha là một người rất bận rộn, trên vương quốc của ông. Và mỗi vương quốc nhỏ được gọi là một ngôi nhà.

⁶⁶ Đó là cách, trong bản dịch King James, Giăng 14, đã nói, “Trong nhà Cha Ta có nhiều dinh thự.” Bây giờ, điều đó nghe có vẻ không hoàn toàn đúng với những người phương tây chúng ta, những người coi một biệt thự và một ngôi nhà là khác nhau. Nhưng trong thời kỳ Kinh Thánh được chép, dinh thự ở trong nhà, vì nhà có nghĩa là vương quốc.

67 Và người cha này có nhiều tá điền trong nông trại của ông, ở khắp mọi nơi, hàng chục người. Và khi một đứa con trai được sinh ra, nó có một người được chọn, có học thức, khiêm nhường, một người được chọn mà là một người trong lòng ông, một phần của vương quốc ông, một gia sư. Người cha chỉ đặt kiếu người đó lên trên con trai mình.

68 Và làm thế nào mà Cha ngày nay đã đặt đúng loại Gia sư trên các con trai của Ngài, anh chị em và tôi. Một người được chọn, không ai khác hơn là chính tấm lòng và linh hồn của Đức Chúa Jêsus, để tôn cao trong sự ngưỡng mộ của Đức Chúa Trời.

69 Gia sư này phải tuyệt vời biết bao để được chọn! Người đó phải là một người xuất chúng, một người được chọn, một người yêu thương của người cha, mà sẽ chỉ dạy cho đứa con những nguyên tắc đúng đắn.

70 Và làm thế nào Đức Thánh Linh, ngày hôm nay, khi Ngài đã đến, tất cả những điều khác dường như là thứ yếu khi Đức Thánh Linh đã đến. Người ta có thể nói, “Những ngày phép lạ đã qua,” nhưng hãy để một người được sanh lại bởi Đức Thánh Linh, một lần, đến trước điều đó. Vì, Ngài chỉ dạy những gì có thật. Ngài chỉ nói về Cha.

71 Tôi thà có một người mà không biết chữ ABC của mình, để dạy con tôi, mà có Đức Thánh Linh, hơn tất cả các giáo sư trên thế giới mà không có Đức Thánh Linh. Vì, Ngài nói về Cha. Thấy không? Và Đức Thánh Linh nói về Cha. Và rồi Ngài sẽ dạy đứa trẻ, “Đừng bị cuốn theo với mọi luồng gió giáo lý,” nhưng chấp nhận và tin những nguyên tắc mà Cha đã đặt ra.

72 Đó là lý do sự chữa lành Thiêng liêng trở nên rất đơn giản, đối với người tin thật, bởi vì ông đã được dạy dỗ, về Đức Thánh Linh, để tin mọi sự. Làm sao chúng ta có thể nghi ngờ Lời của Đấng Tạo Hóa?

73 Làm thế nào thế giới đã từng tồn tại? Đức Chúa Trời lấy chất liệu để làm ra nó ở đâu? Anh em có bao giờ dừng lại để nghĩ về điều đó không? Ngài chỉ phán điều đó. Và, rất cuộc, chính sự sáng tạo ở đây bây giờ không gì khác hơn là Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ. Hãy suy nghĩ về điều đó. Cây cối mọc lên, là Lời

của Đức Chúa Trời. Những ngọn núi vươn tới bầu trời, và khiến chúng ta, nếu chúng ta muốn nhìn thấy vẻ đẹp, hãy nhìn lên núi. Và càng đi lên núi xa, nó càng trở nên tinh khiết và trong sạch.

⁷⁴ Đứng nơi xa kia trên những cánh đồng băng giá ở phía bắc British Columbia! Khi anh em nhìn ở đây, ở đầm lầy; cao hơn một chút, nước chảy sạch hơn, nó trở nên xanh hơn và tinh khiết hơn, cây cối biến mất. Tất cả thiên nhiên dường như nói, “Hãy ngược lên.” Và con đường trên đỉnh của tảng băng lớn đó rất rục rỡ đến nỗi nó tỏa sáng như mặt trời, anh em đang nhìn lên. Nếu anh em muốn thấy những điều lành mạnh và chân thật, và những điều tinh khiết, hãy luôn luôn nhìn lên. Ngọn núi chỉ ra điều đó. Đa-vít nói, “Tôi sẽ ngược lên trên những ngọn đồi sự tiếp trợ tôi đến từ đâu. Sự tiếp trợ của tôi đến từ Chúa.”

⁷⁵ Người gia sư luôn hướng đưa con đến với người cha, và phải tin người cha. Và, thế thì, gia sư là một người huấn luyện.

⁷⁶ Sáng nay, khi tôi đang nhìn xem bạn đồng hành nhỏ thân yêu của mình, và tôi thấy con trai nhỏ của tôi, khi nó ném cái đĩa nhỏ có trứng với sự giận dữ nhỏ của mình lên bàn, và các thứ của mình, người mẹ đó đã làm việc rất tận tâm để chuẩn bị cho bữa ăn sáng của nó. Và nàng đang cố gắng dạy nó ăn bằng thìa của mình. Và nó muốn sử dụng tay trái.

⁷⁷ Ồ, với tôi, tôi nói, “Hãy để nó dùng bàn tay đó.” Nhưng người mẹ biết khác hẳn. Nàng biết, nếu nàng cứ để nó tiếp tục như vậy, nó hoặc là người thuận cả hai tay hoặc nó sẽ thuận tay trái, và điều đó không bình thường. Vì vậy, như một người huấn luyện thực sự, nàng đã bắt nó đổi tay, mặc dù nó không thích điều đó. Nhưng, người mẹ biết điều gì là tốt nhất.

⁷⁸ Và nhiều lần, người huấn luyện của chúng ta, Đức Thánh Linh; chúng ta cố gắng làm điều đó cách sai trái. Nhưng, đôi khi nó làm tổn thương chúng ta. Đôi khi chúng ta có thể nằm trên giường bệnh tật. Đôi khi bác sĩ có thể nói rằng mọi hy vọng đã hết. Nhưng, đó là Đức Thánh Linh dạy chúng ta sử dụng tay phải. Ngài biết điều gì tốt nhất. Ngài biết Cha muốn điều đó được thực hiện như thế nào. Ngài là người huấn luyện. Và tôi nghĩ...

⁷⁹ Bé Giô-sép, cậu bé không muốn dùng tay đó, vì vậy người mẹ

đưa tay lên và lấy cây roi yếu đuối của mình, rất dài chừng đó, và nàng gõ nhẹ vào một bên. Cậu bé nhìn qua tôi. Nhưng, tuy nhiên, tôi yêu nó bằng cả tấm lòng, sẽ hi sinh mạng sống cho nó, nhưng tôi biết người mẹ biết rõ nhất. Tôi nói, “Nàng đang huấn luyện con trẻ.”

⁸⁰ Chúng ta không thể chờ đợi sự thông cảm, và được thông cảm, quá nhiều. Chúng ta phải lắng nghe sự huấn luyện con cái của Cha chúng ta. Ngài biết điều gì tốt nhất. Đôi khi chúng ta nói, khi Phúc âm đang được rao giảng, “Ồ, tôi sẽ chỉ đi nhà thờ của tôi, họ không...Vâng, tôi sẽ chỉ tin Nó theo cách này.” Thấy không? Nhưng, nên nhớ, Đức Thánh Linh biết rõ nhất. Ngài biết cách huấn luyện bạn. Đôi khi gõ vào cây gậy, chỉnh sửa bạn. [Anh Branham gõ lên bục giảng—Bt.] Anh em phải nhớ, Đức Chúa Trời đã tạo nên Ngài là người—người huấn luyện con cái cho Hội thánh. Và Ngài yêu thương Cha, và Ngài sẽ luôn hướng về Cha.

⁸¹ Và, bây giờ, khi đứa trẻ được huấn luyện, điều đó không có nghĩa là đứa trẻ...Đứa trẻ chắc chắn là con của người cha. Nhưng nếu nó là một đứa trẻ không vâng lời, người huấn luyện sẽ luôn gặp rắc rối với nó. Luôn luôn, nó vào và ra, không ổn định.Ồ, thế thì, sứ điệp này phải được mang đến cho người cha, khi người cha yêu cầu. “Con tôi tiến bộ như thế nào?”

⁸² Thế thì người đó sẽ phải nói, “Nó không được tốt lắm.”Ồ, thế thì, dĩ nhiên, điều đó làm buồn lòng người cha.

⁸³ Và điều đó xảy ra ngày hôm nay, khi Đức Thánh Linh phải mang lại thành tích của chúng ta trước Đức Chúa Trời. Khi chúng ta trở nên con cái của Đức Chúa Trời, chúng ta nên bước đi xứng đáng với ơn gọi. Chúng ta nên bước đi xứng đáng với mọi thứ mà Đức Chúa Trời đã đặt để chúng ta làm. Vì Đức Thánh Linh đang huấn luyện chúng ta, huấn luyện con trẻ. Bạn đã từng...

⁸⁴ Khi tôi còn bé, cha tôi khác hẳn với một số người cha hiện đại ngày nay. Bố tôi tin vào việc cho roi vọt, và ông thực sự cho ăn đòn. Chúng tôi đã nhớ đến chúng. Và tôi, tuy nhiên, ngày nay, của bốn mươi bảy năm rồi, tôi nhớ chúng. Nhưng nó đã làm tốt cho tôi. Nó đã huấn luyện tôi. Nếu tôi có thể đi đến mộ ngày hôm nay và khiến ông sống lại, điều đầu tiên tôi sẽ làm là bắt tay ông ấy và ôm ông vì những gì ông đã làm.

⁸⁵ Nếu tôi cảm thấy như vậy về người cha trên đất của tôi, thì ngày đó sẽ như thế nào khi chúng ta đứng trong sự Hiện diện của Ngài? Khi, chúng ta thấy những sự việc xảy ra với chúng ta vì lợi ích của chúng ta, mà Ngài đã phải cắt bỏ chúng ta một chút ở đây, và huấn luyện chúng ta, và cởi bỏ những thứ thuộc về thế gian, và để chúng ta bước đi như những đứa trẻ khiêm nhường trước mặt Ngài. Có thể dường như khó khăn lúc ban đầu, nhưng Đức Chúa Trời biết những gì Ngài đang làm. Chắc chắn. Ngài biết Ngài đang làm gì.

⁸⁶ Và Ngài, lúc đó, khi Đức Thánh Linh bắt đầu mang đến Lời, thế thì, nếu đứa trẻ đã không vâng lời khi nó trở nên trưởng thành, tuổi trưởng thành, thì, đứa trẻ luôn luôn là con trai, chắc chắn, nhưng nó mất đi điều gì đó.

⁸⁷ Và đây là điểm mà tôi muốn anh chị em hiểu. Cầu xin Đức Thánh Linh đem điều đó đến với mỗi tấm lòng của anh chị em tín hữu. Chỉ bởi vì anh em là người tin, chắc chắn anh em có Sự sống đời đời; Đức Chúa Trời đã phán vậy. Nhưng anh em có muốn đi vào, như Gióp đã nói, “Bởi lớp da bọc răng của anh em” không? Anh em chỉ muốn đến trước mặt Cha, và tài năng mà Ngài đã ban cho mỗi người trong anh em, như là sự cầu thả, anh em thật sự không sử dụng nó, hay anh em để điều gì khác cản đường mình? Anh chị em để cho những điều nhỏ nhặt mà chẳng có ý nghĩa gì với mình, rốt cuộc, những sự ồn ào nhỏ nhặt, và những sự tranh cãi, và sự khác biệt giáo hội, lấy sự nhu mì và lịch thiệp ra khỏi đời sống của anh chị em. Anh chị em có muốn đứng trước Cha như thế không? Tôi không tin anh chị em sẽ muốn vậy. Tôi không tin rằng quý vị sẽ làm điều đó. Tôi cũng không.

⁸⁸ Thật tôi muốn Ngài nói, “Được lắm.” Không phải bởi da bọc răng của tôi; nhưng, “Được lắm, hơi đầy tớ tốt lành và trung tín của Ta. Hãy vào hưởng sự vui mừng của Chúa người, vì người đã làm tốt những gì người phải làm.”

⁸⁹ Có lẽ bạn là một người nội trợ. Nếu bạn là vậy, Đức Chúa Trời đã làm cho bạn trở thành cô giáo của con cái bạn. Hãy làm tốt công việc của nó. Bất kể bạn phải làm gì, hãy làm tốt điều đó.

⁹⁰ Để ý, thế thì, nếu đứa con thật sự xứng đáng với những điều mà người cha đã có trên vương quốc của mình, và đã là một đứa

con trung tín thực sự, thì người gia sư đã mang sứ điệp đến cho người cha, “Ồ, con trai của ông...”

⁹¹Ồ, bây giờ, đó là sứ điệp tôi muốn Ngài mang đến cho các bạn và tôi. “Ồ, con trai Ngài, toàn bộ tư tưởng của cậu ấy đều hướng về Ngài. Tất cả những gì cậu ấy đang cố gắng làm là làm vui lòng Ngài. Cậu ấy rất quan tâm đến công việc của Ngài, đến nỗi thật khó để kiềm chế cậu ấy.”

⁹²Tôi thà chỉ sốt sắng một chút về Vương quốc của Cha còn hơn là không có chút sốt sắng nào, đối với Nó. Tôi thà làm việc quá sức. Và như một thầy giảng của Hội thánh Đấng Christ đã nói với tôi, cách đây một thời gian, “Ông Branham, tôi thà—tôi thà bị làm kiệt sức còn hơn là bị rỉ sét.” Và điều đó là rất nhiều sự thật. Tôi thà bị kiệt sức, “và chết trong dây nịt,” như Anh Neville đã nói, còn hơn là từ chối mang dây nịt vào. Anh em không thể làm điều gì tồi tệ hơn là bỏ qua việc cố gắng. Chúng ta hãy làm tất cả những gì chúng ta có thể với những gì anh em phải làm. Và Đức Thánh Linh, Gia Sư của chúng ta, sẽ mang điều đó đến với Cha.

⁹³Và bây giờ, để ý, nếu đứa trẻ trở nên một đứa trẻ dũng cảm, thì nó đã được nói với người cha. Và tại...Ồ, tôi thật yêu mến Lời! Vào một thời điểm đã định, chỉ bởi một mình người cha sắp đặt, đứa con đã được...sự vinh hiển và danh dự của nó được bày tỏ trước công chúng. Người cha đã đem con của chính mình, để làm lễ kỷ niệm, và đưa nó vào những nơi công cộng. Sau khi ông...Là con trai của chính ông, được sinh ra trong nhà của chính ông, tuy nhiên, người con trai đã được đặt vào địa vị trong gia đình, để kế thừa tất cả những gì người cha có. Anh em thấy điều đó không?

⁹⁴Bây giờ, nếu chúng ta cư xử tốt, một ngày vinh quang nào đó chúng ta sẽ trở thành người thừa kế tất cả mọi thứ. Đức Chúa Trời, trong ngày được chỉ định của Ngài, rằng Ngài sẽ phán xét mọi người bởi Chúa Cứu Thế Jêsus. Sẽ đến lúc khi Đức Chúa Trời sẽ ban ra phần thưởng cho những ai trung tín, và sự chối bỏ của những người không trung tín.

⁹⁵Ngay trước khi sự ra đi của Chúa Jêsus...Đức Chúa Trời ở trong Ngài; Bô Câu dẫn dắt Chiên Con. “Ngài đến không phải để làm việc của chính Ngài, nhưng để làm theo ý muốn của Cha

đã sai Ngài.” Ngài được dẫn dắt bởi Thánh Linh, để đưa Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng, lên ngọn núi cao vượt quá này. Tôi thích điều đó!

96 Và, một điểm khác, nếu anh em tha lỗi cho tôi vì đã làm mất quá nhiều thời gian, nhưng tôi muốn đặt trước cử tọa này sáng nay, rằng điều này có ý nghĩa khác với nó. Sau khi rời khỏi núi và đi xuống, câu hỏi được đặt ra, “Người ta nói Ta, Con Người là ai? Ai? Người ta nói gì về Ta? Như Ta ở cùng các người, và Ta đã được tỏ ra cho các người, vậy thì người ta nói gì về Ta, Con Người?”

97 Hãy xem. Thật là một bức tranh đẹp của ngày hôm nay! Sau khi anh em đã tiếp nhận Đấng Christ, sau khi anh em đã được đầy dẫy Thánh Linh, thế thì người ta nói gì về anh em? Thiên hạ nói gì, mà khi họ thấy cảm xúc của anh em bị khuấy động đến nỗi anh em không thể giữ yên lặng, những giọt nước mắt vui mừng sẽ chảy xuống đôi má anh em, khi anh em không thể đưa tay xuống khi họ đang hát những bài hát về Si-ôn; khi anh em không thể giữ yên lặng của mình, khi anh em nhìn thấy tội lỗi và anh em phải nói một cách hòa bình và yên lặng với họ? Người ta nói gì về điều đó? Người ta nói gì, rằng khi anh em đang nằm, hấp hối, khốn khổ, tai họa, trong tình trạng hấp hối, và anh em cầu xin con cái nào đó của Đức Chúa Trời tham gia với anh em trong lời cầu nguyện cho sự chữa lành của anh em; và anh em xưng ra những lỗi lầm của mình và nói điều đó trước mặt Cha, nói, “Lạy Cha, xin tha thứ cho con, và bây giờ con tin nhận Đấng Christ làm đấng chữa lành cho con,” và anh em được khỏe mạnh?

“Người ta nói Ta, Con Người là ai?”

98 Tôi đang nhìn vào một cử tọa gồm nhiều người, và một số người trong anh em tôi biết; một cách khổ sở, cách đây nhiều năm, sắp chết vì bệnh ung thư, giai đoạn cuối. Một số anh em trong tất cả các loại tình trạng, hình dạng, mù lòa. Và Đức Chúa Trời, bởi ân điển của Ngài, đã chữa lành anh chị em. Và khi anh em đưa ra lời chứng dưng cảm của mình trước mặt mọi người...

“Người ta nói gì rằng Ta, Con Người là ai...?”

99 Họ đã nói gì về điều đó? Hình ảnh thậm chí đã thay đổi biết

bao từ ngày đó, mặc dù nó tối tăm thế nào! Một số người nói, “Đó là sự cuồng tín.” Một số người gọi Ngài là, “Bê-ên-xê-bun.” Một số người nói, “Đó là thần giao cách cảm.” Một số người nói, “Đó là sự phấn khích.” Một số người nói, “Đó là sự cuồng tín.” Một số người nói, “Đó là cảm xúc.”

100 “Nhưng anh nói gì về điều đó? Anh nói gì về điều này?”

101 Phi-e-rơ nóng nảy thường nói không theo ý mình, nhưng lần này ông đã không. Ông nói, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống. Tôi không quan tâm những người còn lại nói gì. Đó là những gì tôi biết. Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

102 Hãy lắng nghe. Chúng ta có thể dành nhiều thời gian ở đó. Nhưng chúng ta hãy tiếp tục. Chúa Jêsus phán, “Phước cho...” Dầu người ta có thể rửa sả, dầu người ta có thể làm trò cười. Người ta có thể nói anh em là một thánh quá máu. Người ta có thể gọi anh em bằng bất cứ tên nào dưới mặt trời. Nhưng Ngài phán, “Phước cho người, hỡi Si-môn con Giô-na. Cha của anh...”

103 Nó đây này bây giờ. Anh em đã sẵn sàng chưa? “Vì thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho các người. Các người không bao giờ học được điều này qua thần học viện giáo điều nào đó. Các người cũng không học được điều đó từ sự tuyên bố thần học của con người nào đó. Thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho các người, nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều này cho các người.” Thấy nó đến từ đâu không? Qua Đấng Gia Sư, Đức Thánh Linh, đã bày tỏ điều đó bởi sự mặc khải.

104 “Và Ta nói cùng người, người là Phi-e-rơ, hòn đá nhỏ. Ta là Vầng Đá vĩ đại. Ta là Đá Góc, nhưng người là hòn đá nhỏ được đặt trên Ta. Những Người Xây Dựng đã chọn người. Người không bao giờ tự chọn. Những Người Xây Dựng đã chọn người. Các Thiên sứ của Đức Chúa Trời, một đêm nọ, đang làm việc trong mỏ đá, đã gọi người ra, và người đã đầu phục Ta. Và Ta đã cất người theo khuôn mẫu riêng của Ta. Ta đã làm cho người theo cách mà Ta muốn người trở thành. Ta đã cư; người chỉ đứng yên. Và Ta đã đặt người bây giờ như một hòn đá nhỏ, để làm cho khớp với một số hòn đá khác, để dẫn dắt hòn đá đó; và hòn đá này dẫn dắt hòn đá kia, hòn đá kia. Và chất xi măng của tình yêu

thương đang mang người lại với nhau, làm Nền tảng, mà là Ta, để được khớp với nhau với mọi hòn đá tuyên xưng Danh Ta và nhận được sự mặc khải này.”

¹⁰⁵ “Và trên đá này, sự khải thị của Đức Chúa Trời, mà sẽ đứng yên và bị đẽo gọt, (hòn đá, bởi sự khải thị), Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta, và tất cả các cửa âm phủ sẽ không thắng được Hội đó.” Cho thấy điều đó, chắc chắn, tất cả các cửa địa ngục sẽ chống lại nó, nhưng sẽ không bao giờ thắng.

¹⁰⁶ Và xin cho tôi dành thời điểm này để nói điều này, bạn của tôi, rằng, toàn bộ Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống được xây dựng trang trọng dựa trên sự mặc khải thuộc linh của Đức Chúa Jêsus Christ. Cho dù các bạn có học thức đến đâu, các bạn có thể thông minh đến đâu, các bạn có thể nghĩ mình biết Kinh Thánh giỏi thế nào đi nữa, Sa-tan biết Điều đó tốt hơn anh em rất nhiều. Nhưng chỉ qua sự khải thị, Đức Chúa Trời qua Đức Thánh Linh, Đấng Gia Sư của anh em, bày tỏ cho anh em, rằng Ngài cứu anh em bởi ân điển của Ngài.

¹⁰⁷ Nếu Ngài sẽ bày tỏ cho anh em sáng nay, bởi sự khải thị, rằng đây là sự cuối cùng của sự đau khổ của anh em, đây là sự kết thúc của sự đau ốm của anh em, tất cả ma quỷ ra khỏi sự dày vò sẽ không bao giờ làm lung lay nền tảng đó, mặc dù mọi bác sĩ đều nói nó sai. “Vì trên đá này Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.”

¹⁰⁸ Mặc dù nó sẽ chống lại nó, tuy nhiên nó không thể thắng được. “Vì khi kẻ thù đến giống như nước lũ, Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ đẩy lên một ngọn cờ chống lại nó,” mọi lúc. Anh em thấy điều đó không? Anh em hiểu điều đó không? Bây giờ, Chúa Jêsus, đang được bày tỏ cho các môn đồ.

¹⁰⁹ Hãy xem trong vườn Ê-đen, khi Ca-in mang đến một cửa lễ để thờ phượng, giống như A-bên đã làm. Ông đã thờ phượng. Ông đã nộp tiền cho hội thánh. Ông đã dâng cửa lễ. Ông đã làm mọi hành động tôn giáo, sáng láng hơn, tốt hơn, phù hợp hơn, hơn những gì A-bên đã làm. Ông đã xây một bàn thờ đẹp hơn. Ông đã làm cho nó đẹp hơn. Ông đặt sự hào nhoáng vào sự thờ phượng của mình. Anh em có thấy sự căng thẳng đó vẫn còn hoạt động giữa các con trai của A-đam không? Ông đặt sự quyến

rũ cho nó, với những trái của cánh đồng, và hoa huệ lớn. Và ông, không chỉ thế, mà ông còn thờ phượng. “Có một con đường mà thấy dường như đúng cho loài người.” Nhưng, những gì ông đã làm, ông đã tôn thờ qua tri thức. Ông thờ phượng không phải bởi sự mặc khải.

¹¹⁰ Và nó có thể. Hãy hiểu nó ngay bây giờ. Hãy lắng nghe. Anh em có thể thờ phượng qua sự hiểu biết. Anh em có thể đi nhà thờ, bởi sự hiểu biết rằng anh em nên làm điều đó. Nhưng đi nhà thờ, cách đó, là sự thờ phượng vô ích. Nhưng khi có điều gì đó xảy ra trong lòng anh em, điều đó làm cho anh em yêu mến Đức Chúa Trời, trong cách như vậy anh em không thể ở lại với hội thánh, đó là sự khải thị, Đức Chúa Trời khải thị.

¹¹¹ Họ không có Kinh Thánh lúc đó. Họ thậm chí không có giấy hay đá phiến để làm việc. Họ không có trường học giáo dục. Vì vậy, A-bên, bởi sự mặc khải, điều đó đã được bày tỏ cho ông bởi Đức Chúa Trời, rằng, “Không phải sắc đẹp, cũng không phải là trái ngoài đồng, hay những trái táo, mà đã đuổi họ ra khỏi vườn Ê-đen, nhưng đó là huyết.” Và điều đó đã được bày tỏ cho ông, và ông đã đi và kiếm một con chiên. Bởi sự mặc khải, ông đã thấy trước sự Đến của Chiên Con Công Bình. Và điều đó đã được bày tỏ cho ông, vì vậy ông có một con chiên. Và bởi một sự mặc khải, đã dâng nó lên cho Đức Chúa Trời, và được chấp nhận. Toàn bộ Hội thánh được xây dựng trên sự mặc khải thuộc linh. Thật đẹp biết bao!

¹¹² Bây giờ, sắp kết thúc. Họ đã ở trên núi. Và sau khi Chúa Jêsus đã là một Con Trẻ vâng lời; xác thịt, Chiên Con, đã được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời đang vận hành trong Ngài. “Ta đến không phải để làm theo ý muốn của Ta, nhưng là ý chỉ của Đấng đã sai Ta. Và Đấng đã sai Ta, Cha đã sai Ta, ở cùng Ta. Và như Cha đã sai Ta, và đi với Ta, Ta cũng sai các người.” Ngài không chỉ sai đi, nhưng Ngài đã đi với Ngài.

¹¹³ Và Đức Chúa Trời không chỉ giáo dục một người và sai người ra ngoài với một lời tuyên bố về kinh nghiệm thần học nào đó. Nhưng, nếu người đó được trang bị, Đức Chúa Trời sẽ đi với anh ta. “Ta sẽ ở cùng các người, thậm chí ở trong các người, cho đến cuối thời đại.”

114 Để ý, thật tuyệt vời, ồ, thật là Lời đi với nhau như vậy! Cách mà Đức Thánh Linh gắn bó Điều đó trong lòng dân sự, bởi sự mặc khải và tình yêu của Chúa Jêsus. Theo dõi kỹ.

115 Ở đó, sau sự vâng lời, “trong miệng của hai hay ba người làm chứng,” những người làm chứng tốt nhất đã đứng trên đất. Tình yêu...Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng; hy vọng, đức tin, tình yêu thương. Dưới những lời chứng của niềm hy vọng, dưới những lời chứng của đức tin, dưới sự chứng kiến của tình yêu thương; Đức Chúa Trời đã đặt Con Ngài, một cách địa vị, trong công chúng, về cả ba sự biểu lộ vĩ đại nhất (hy vọng, đức tin và tình yêu thương) mà thế giới sẽ từng biết.

116 Và, ở đó, như người cha ngày xưa dẫn con trai mình ra ngoài và mặc một chiếc áo dài cho nó, và làm một buổi lễ, và sau đó tên của con trai cũng có ích như tên của người cha. Con trai có quyền thừa kế mọi thứ.

117 Và Đức Chúa Trời đã đem Đấng Christ lên núi hóa hình, trong sự làm chứng của hy vọng, đức tin, và tình yêu thương, và phủ bóng Ngài bằng một Đám Mây. Và Kinh Thánh nói, “Áo bào của Ngài chiếu sáng như mặt trời. Và một Tiếng từ Trời, phán rằng, ‘Đây là Con yêu dấu của Ta.’”

118 Bây giờ, Phi-e-rơ trở nên phấn khích, như thường lệ. Ông là một người rất sốt sắng. Và tôi ước mong tất cả chúng ta đều sốt sắng; nhiều lần anh em có thể nói những điều tốt đẹp trong những công việc sốt sắng của mình. Nhưng Phi-e-rơ đã phấn khích hết thảy khi ông thật sự thấy những gì đã xảy ra. Đức Chúa Trời sẽ để cho ông có một lời chứng chỉ trong chốc lát, sau khi họ đi xuống. Nhưng khi ông thấy, đang đứng...Có ba ở đây: hy vọng, đức tin, và tình yêu thương. Và có ba người đang đứng trên núi: Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, ở đây. Môi-se, Ê-li, và Đấng Christ, đang đứng đó, trong sự xác nhận của ba người này ở đây. Bây giờ, họ đã nhìn. Môi-se đứng đó, trước tiên; kế tiếp là Ê-li, đứng tiên tri.

119 Và một số người hỏi chúng tôi, “Chúng ta sẽ biết nhau khi chúng ta đến đó chứ?” Khi, Ê-li và Môi-se đã chết, nhiều trăm năm. Chúng ta sẽ không chỉ biết nhau, chúng ta sẽ biết họ là những người mà chúng ta chưa bao giờ gặp. Phi-e-rơ, Gia-cơ và

Giăng, chưa bao giờ nhìn thấy Môi-se, và tuy nhiên đã nhận ra họ trong nháy mắt, khi họ đang đứng dưới Bóng của Đấng Toàn Năng. Nó sẽ là gì khi chúng ta đứng Ở đó? Tôi sẽ biết Sankey khi tôi gặp anh ấy. Tôi sẽ biết giọng nói của anh ấy, mặc dù tôi chưa bao giờ nghe thấy anh ấy. Tôi sẽ biết Wesley. Tôi sẽ biết Moody, Calvin, Knox. Chúng ta sẽ biết tất cả họ khi chúng ta đến đó. Chúng ta sẽ nhận lấy một khía cạnh khác với những gì chúng ta hiện có bây giờ. Chúng ta sẽ ở trong tình trạng tạm thời...hoặc—hoặc, trong tình trạng vinh hiển. Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng đã có. Vì vậy, trong hình ảnh có sẵn đó, nếu họ có thể nhận ra những người đàn ông, không có một sai sót nào, mà họ chưa bao giờ nhìn thấy hoặc nhìn thấy một hình ảnh vè, đã qua hàng trăm năm; nhưng, trong một hình dung trước, có thể, trong chốc lát nhận ra họ, không nghi ngờ; nó sẽ là gì khi chúng ta được vinh hiển, đứng trong sự Hiện diện của Ngài? Chúng ta sẽ biết nhau chứ? Chắc chắn vậy. Chúng ta sẽ biết mọi người. Một chút của sự vô hạn sẽ đặt trên chúng ta, như Đức Chúa Trời là vô hạn.

Để ý. Tôi phải kết thúc. Khi họ nhìn, và Phi-e-rơ...

¹²⁰ Như một sinh viên thần học giỏi thực sự sẽ nói, “Anh biết đấy, tôi tin rằng tất cả các giáo hội đều đúng. Nếu anh chính thống trong niềm tin của mình, điều đó không quan trọng, vì vậy chúng ta sẽ chỉ có những người Hồi giáo và những người đạo Phật, và chúng ta sẽ có tất cả họ với nhau.”

¹²¹ Phi-e-rơ nói, “Thật tốt cho chúng ta ở đây, và bây giờ chúng ta hãy xây dựng ba đền tạm. Chúng ta sẽ xây dựng một thần học viện ở đây cho Môi-se. Chúng ta sẽ xây dựng một thần học viện cho Ê-li. Và tất cả những ai muốn thờ phượng theo luật pháp, và vân vân, hãy để họ thờ phượng.” Và bây giờ chúng ta để ý. Họ nhìn, và Phi-e-rơ và họ, nhìn Môi-se. Môi-se tượng trưng cho luật pháp.

¹²² Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên luật pháp bởi vì họ muốn có luật pháp. Đức Chúa Trời không muốn họ có điều đó. Đó là sự lựa chọn của con người. Trong Xuất Ê-díp-tô ký 19, họ nói, “Ngài ban cho chúng tôi điều gì đó để làm, để xứng đáng với sự cứu rỗi của chúng tôi. Chúng tôi sẽ giữ luật pháp, nếu Ngài

ban nó cho chúng tôi,” nói cách khác. Nhưng, đó không bao giờ là kế hoạch của Đức Chúa Trời.

123 Tốt hơn là chỉ nên từ bỏ kế hoạch, chính bạn, và chỉ sử dụng kế hoạch của Ngài. Tôi thấy điều đó dễ dàng hơn nhiều, để nhận lấy kế hoạch của Ngài.

124 Môi-se đứng đó, luật pháp. Phi-e-rơ nói, “Ồ, một số người trong chúng ta giữ luật pháp.” Vậy thì, không có xác thịt nào được xưng công bình bởi luật pháp.

125 Vì vậy, tiếp theo, sau khi luật pháp của Đức Chúa Trời đứng ở đó; người kế tiếp, đứng, là Ê-li. Đó là cách họ đến, theo thứ tự số. Tiếp theo, đứng, là Ê-li, đến sau Môi-se. Và Ê-li đại diện cho công lý của Đức Chúa Trời, các tiên tri. Và Ê-li tượng trưng cho công lý của Ngài, đến nỗi Ê-li đã kéo lửa từ trời xuống và giết chết năm mươi người. Và ông đại diện cho công lý của Đức Chúa Trời.

Vì vậy, Phi-e-rơ muốn có luật pháp của Đức Chúa Trời và công lý của Đức Chúa Trời.

126 Không ai có thể được cứu bởi luật pháp. Và nếu anh em không, vi phạm luật pháp, chỉ còn lại một điều, và đó là sự chết. Đó là sự công bình của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời đòi hỏi điều đó. Luật pháp công bình của Ngài phải là...có sự công bình.

127 Vì vậy, lúc ấy, trong khi Phi-e-rơ đang nói, muốn xây đền tạm của mình, và cầu xin Đức Chúa Trời xem ông có thể làm điều đó không, rồi họ nhìn lại và chỉ thấy Chúa Jêsus.

128 Luật pháp đã thất bại. Chúng ta hãy tránh xa sự tự cho mình là đúng, hay điều gì đó mà chúng ta đã làm, sáng nay. Tôi không biện hộ cho luật pháp. Tôi không thể bị phán xét bởi luật pháp, bởi vì tôi không luật pháp. Không người nào giữ luật pháp. Họ không thể giữ luật pháp.

129 Và anh em cũng không thể tự cứu mình. Anh em cũng không thể tự chữa lành. Và nếu luật pháp, bởi ý chí do con người tạo ra của chính anh em, anh em muốn diễn ra điều đó vào kế hoạch, thế thì có một điều duy nhất được luật pháp yêu cầu, nếu anh em thất bại, đó là công lý. Và, công lý, là bị định tội và chết đời đời. Nó đòi hỏi một sự hủy diệt hoàn toàn. Bởi vì, người nào vi

phạm một điểm của luật pháp là phạm tội với tất cả luật pháp. Vì vậy, anh em phải chết, nhưng Đức Chúa Trời...khi chúng ta nhìn vào luật pháp của Đức Chúa Trời, và chúng ta nhìn vào công lý của Đức Chúa Trời.

¹³⁰ Chúng ta hãy nhìn theo hướng khác. Nhìn qua *đây*. Chúa Jêsus đứng đó, tượng trưng cho tình yêu của Đức Chúa Trời. Không phải luật pháp, không phải công lý, nhưng trong Ngài được đáp ứng sự ứng nghiệm của cả luật pháp và công lý. “Này là Con yêu dấu của Ta.” Không còn việc gì tự làm ra nữa. Hãy lắng nghe gia sư của bạn. Đó là lý do Phi-e-rơ có thể nói, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.” Luật pháp và công lý đã được đáp ứng trong Đấng Christ, và đó là tình yêu của Đức Chúa Trời đối với nhân loại. Tình yêu của Đức Chúa Trời! “Đức Chúa Trời quá yêu thương thế gian!”

¹³¹ Lạy Chúa thương xót, sáng nay, như con nài xin cho cử tọa này, chúng con không cầu xin luật pháp, chúng con không cầu xin luật pháp nào. Chúng con không muốn bị đoán xét bởi công lao của chính họ. Con không muốn sự công bằng của Ngài, Chúa ôi. Không, không phải vì sự phán xét của Ngài đến trên con; không bao giờ, Chúa ôi. Nhưng, con nài xin sự thương xót của Ngài.

¹³² Ngài phán, “Hãy nghe Ngài.” Tại sao tôi nên nghe Ngài? Ngài là đấng duy nhất có sự cứu rỗi. Ma-ri, Giô-sép, và tất cả các vị thánh khác là những người vĩ đại, nhưng chỉ có Ngài. “Hãy nghe Ngài.” Ngài là đấng cầu thay duy nhất. Ngài là trung gian duy nhất giữa Đức Chúa Trời và con người, là Chúa Cứu Thế Jêsus.

¹³³ Tại sao tôi nghe Ngài? Luật pháp không thể ban cho tôi sự bình an; Ngài có thể. Công lý không thể mang lại cho tôi điều gì, chỉ có sự lên án. Ngài ban cho tôi sự bình an và hòa giải. Luật pháp có thể định tội tôi, bởi vì, nếu tôi bị đau ốm, luật pháp đòi hỏi tôi phải có cả hai, luật pháp của tự nhiên và công lý của Đức Chúa Trời, được thực hiện trên tôi, vì vậy tôi phải trả giá hình phạt. Nhưng tôi hướng tình cảm và đôi mắt của tôi, sáng nay, khỏi cả luật pháp và công lý, và nhìn xem tình yêu thương của Đức Chúa Trời là Đấng đã giải hòa tôi trở lại với Ngài, qua ân điển, chứ không phải qua luật pháp và qua công lý. Nhưng, qua

sự hòa giải, Ngài đã trả giá để mang con người và Đức Chúa Trời lại với nhau, để họ trở nên một.

¹³⁴ Nơi xa kia ở Thụy Sĩ, cách đây không lâu...Như tôi kết thúc nhận xét này. Nhiều người trong các trẻ em đang đi học, tôi cho rằng các bạn vẫn còn nhớ điều đó, về một câu chuyện cũ mà sẽ không bao giờ chết. Mặc dù, nó đang biến mất ngày hôm nay, ở đất nước chúng ta, nhưng nó sẽ không bao giờ phai mờ ở Thụy Sĩ nơi nó đã xảy ra. Anh em còn nhớ trong trường học của anh em, trong độc giả của anh em, về Arnold von Winkelried, anh hùng vĩ đại của Thụy Sĩ không? Anh em có thể nhắc đến tên anh ấy, ngày nay, trên dãy núi An-pơ của Thụy Sĩ, và mặt họ sẽ đỏ bừng và nước mắt sẽ chảy dài trên má họ. Nhiều năm trước...

¹³⁵ Người Thụy Sĩ là một dân tộc yêu chuộng hòa bình. Họ là những người Đức mà, trở lại trong những thế kỷ đầu tiên, đã đi xuống những ngọn núi nơi không có quặng cũng không có gì cả. Nhưng họ đã mua...Họ có trí thông minh của người Đức. Người Đức nghĩ họ là một chủng tộc bậc thầy, là thật, nhưng họ đang cố gắng phát minh ra một khẩu súng hay một quả bom mà sẽ chinh phục cả thế giới bằng trí thông minh của mình. Nhưng người Thụy Sĩ là một người yêu chuộng hòa bình. Người ấy ấy đi xuống và làm cho mình một...lấy cho mình một số vật liệu, và làm cho người hàng xóm của mình một chiếc đồng hồ, và sống bình an.

¹³⁶ Rồi, trên những ngọn núi cao Thụy Sĩ, cách đây nhiều năm, khi họ thiết lập vương quốc của—của họ, hoặc tôi muốn nói chính phủ của họ, họ không phải là một quốc gia quân sự. Họ là một dân tộc yêu chuộng hòa bình.

¹³⁷ Và một ngày kia, khi những kẻ xâm lược đã đến xứ của họ và đang cướp đi mọi thứ mà họ có; không còn gì, không còn gì, cho dù họ đã xây dựng cái gì. Họ lăn đá xuống núi, và điều đó không bao giờ khiến họ bận tâm. Và họ đã dồn quân đội Thụy Sĩ lùi lại vào một cánh đồng dưới chân núi.

¹³⁸ Và thật đẹp ở Thụy Sĩ, cách mà tôi đã quan sát họ, cách họ làm nông; và trên những vùng đất thấp; và kế tiếp là gia súc, và rồi xa hơn là chiên, và tất cả các con đường trên đỉnh là nơi họ nuôi những con dê.

139 Và làm thế nào họ có sự hát đối giọng trầm sang giọng kim mà những ca sĩ gọi là hát đối giọng trầm sang giọng kim ở Hollywood này chế nhạo, không bao giờ so sánh với sự hát đó. Cách mà họ đã thối còi khi gặp khó khăn, mà, và mọi người hàng xóm chạy đến với nhau để giúp đỡ khi có nhu cầu nào đó. Và bây giờ chúng ta sử dụng nó như một ban nhạc jazz, rock-and-roll.Ồ, thật là một...Ồ nhiễm làm sao!

140 Hãy lắng nghe, thưa các bạn. Tôi sẽ đưa ra nhận xét của người quản lý của tôi: “Nếu Đức Chúa Trời không sớm ban sự phán xét đến thế hệ tà dâm này, Ngài sẽ phải dấy lên Sô-đôm và Gô-mô-rơ, và xin lỗi vì đã đốt cháy họ.” Đúng vậy. Chắc chắn vậy. Ngài là công bình, và không thể làm gì khác ngoài Đức Chúa Trời phải làm điều đó. Và trong khi sự thương xót giữ cánh tay của Nó mở ra, hãy chạy đến với Nó.

141 Và ở đó, trên núi, nơi đội quân nhỏ bé này được trang bị như vậy họ có thể tìm thấy, những cái khiên, và những cây gậy, và những lưỡi cưa, và những thứ khác nữa họ có, và những cái nữa. Bị đẩy lùi, đội quân người nước ngoài vĩ đại đến giống như một bức tường gạch vững chắc. Họ là những người được huấn luyện, và những ngọn giáo lớn, và họ tiến lên, gần, áp sát đội quân Thụy Sĩ nhỏ bé này dồn vào chân núi. Họ đã vô vọng. Mọi thứ mà họ đã cố gắng đều đen tối, và không gì có thể cứu họ.

142 Sau một lúc, từ giữa họ, một tiếng la hét của một người, Arnold von Winkelried. Và ông bước ra, và ông nói, “Thưa các anh em, hôm nay tôi chết cho Thụy Sĩ và cho sự tự do của nó.” Ông nói, “Chúng ta yêu quê hương của chúng ta và những gì tổ phụ chúng ta đã chiến đấu cho, và những gì tổ phụ chúng ta đã định cho chúng ta có. Và, ngày nay, nền kinh tế vĩ đại của chúng ta đang bị đe dọa. Và hôm nay tôi tự do dâng đời mình cho Thụy Sĩ.” Ông ấy nói, “Nơi xa kia, phía sau ngọn núi, là ngôi nhà đáng yêu của tôi, và người vợ yêu thương ngọt ngào của tôi, và những đứa con nhỏ của tôi, mong tôi trở về. Nhưng,” nói, “tôi sẽ không bao giờ gặp lại họ trên trái đất này.” Ông nói, “Hôm nay, tôi sẽ chết vì Thụy Sĩ.” Ông...

Họ nói, “Anh sẽ làm gì, Arnold von Winkelried?”

¹⁴³ Ông nói, “Hãy đi theo tôi. Tôi sẽ phá vỡ hàng ngũ của quân đội. Tôi sẽ phá vỡ đồn trú của họ. Và rồi anh em lấy bất cứ thứ gì mình có, và chiến đấu hết sức mình. Như là con người của chiến tranh, hãy chiến đấu với những gì anh em có, tốt nhất có thể được.”

¹⁴⁴ Và ông đã giơ cánh tay lên, và ông nhìn quanh nơi có những ngọn giáo nặng nhất đang lao đến, khi ông nhích dần lên. Và ông đã giơ cánh tay lên và la lớn, “Hãy mở đường cho tự do!” Và ông chạy về phía những bức tường gạch đang đến gần đó. “Hãy mở đường cho tự do!” ông ta hét lên. Và ông chạy đến nơi dày đặc nhất những ngọn giáo, và đưa tay ôm lấy những ngọn giáo, và gom vào ngực mình và chết. Và những người Thụy Sĩ, khi họ đi theo ông, với những gì họ có. Nó đã tạo nên một sự phấn khích như vậy, cho đến khi nó phá vỡ hàng ngũ của họ. Mọi người đều rời khỏi vị trí; họ không biết phải làm gì. Và người Thụy Sĩ chạy vào và giành chiến thắng, và Thụy Sĩ chưa bao giờ có một cuộc chiến tranh kể từ đó. Điều đó sẽ được nhớ đến từ lâu ở Thụy Sĩ, chừng nào còn có một nước Thụy Sĩ, Arnold von Winkelried sẽ được nhớ đến.

¹⁴⁵ Nhưng, đó là một anh hùng tuyệt vời, anh em thấy đấy, chưa bao giờ được so sánh, nhưng đó là một việc nhỏ, chỉ là một việc nhỏ, đối với một ngày khi các con trai của A-đam...

¹⁴⁶ Khi luật pháp đã thất bại, và khi công lý của các đấng tiên tri đã thất bại; nơi luật pháp yếu đuối và không thể cứu được, qua cửa lễ chiêm con. Huyết thú vật và linh thú vật không thể trở lại. Nó đã thất bại. Sa-tan biết rõ hơn điều đó. Và khi công lý của Đức Chúa Trời, tuy nhiên, kêu gọi xuống ngọn lửa và đốt cháy những năm mươi người, và những sự phán xét mà các nhà tiên tri dành cho trái đất, con người liên tục đi đến sự diệt vong. Mọi hy vọng đã không còn nữa. Đức Chúa Trời đã ban đến luật pháp, Đức Chúa Trời đã sai các tiên tri; và tất cả họ đã thất bại. Mọi hy vọng đã không còn, cho nhân loại.

¹⁴⁷ Ngày nọ, ở giữa cõi Vinh hiển, Con Đức Chúa Trời bước ra. Ngài phán, “Ngày nay, Ta sẽ đi và giải thoát các con trai của A-đam.” Và khi Ngài đứng nơi xa kia, khi mọi hy vọng...

148 Ma quỷ sẽ đặt bệnh tật trên chúng ta, nó sẽ đặt tội lỗi trên chúng ta, và chúng ta phải nhận lấy nó; sự công bằng của luật pháp đòi hỏi điều đó. Và nếu chúng ta không tiếp nhận luật pháp, mà tất cả chúng ta đều bị luật pháp định tội, thì chỉ có công lý mới được thực thi. Không có lối thoát; chúng ta không thể làm gì được.

149 Nhưng Ngài đã bước ra. Thiên sứ thưa, “Ngài sẽ làm gì?” Ngài đã đi đến trái đất.

150 Và Ngài phán, “Bây giờ các ngươi, mỗi người trong các ngươi là con trai của A-đam, ngươi hãy lấy những gì Ta cho ngươi để chiến đấu, và chiến đấu hết sức, hết sức như các ngươi có thể.”

151 Và Ngài không bao giờ tìm thấy một điểm yếu, qua thần học, hoặc cũng không phải việc xây dựng các thần học viện, hay việc xây dựng các nhà thờ; nhưng Ngài đã đi nơi những ngọn giáo nặng nề nhất, xuyên qua thung lũng của bóng chết. Và Ngài gom sự chết và bệnh tật, bằng cánh tay của Ngài, vào trong ngực của chính Ngài. Và đã sai Đức Thánh Linh trở lại vào Ngày lễ Ngũ tuần, để đặt trong tay chúng ta, và đòi hỏi mỗi con trai của A-đam phải chiến đấu như chúng ta có thể. Mặc dù anh em sẽ bị chế giễu, mặc dù anh em sẽ bị bắt bớ, mặc dù anh em sẽ bị gọi là “thánh quá máu,” mọi thứ khác; hãy chiến đấu hết sức mình, vì chiến thắng là điều chắc chắn. Và tạ ơn Đức Chúa Trời, kẻ thù đã bị đánh tan, các đồn binh của nó bị phá vỡ, và Đấng Chủ Tể vĩ đại của sự cứu rỗi chúng ta đang dẫn dắt, ngày nay, bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

152 Ô, các con trai và con gái của A-đam, tại sao các anh chị em ngồi đây cho đến chết? Chúng ta hãy đứng dậy và làm điều gì đó. Chúng ta hãy lấy những gì chúng ta có, nếu nó không hơn là một môi miệng phàm trần mà vẫn có thể hoạt động. Chúng ta hãy dâng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy cảm ơn Ngài vì sự cứu rỗi của chúng ta.

153 Nếu bạn là một tội nhân, bạn không bao giờ có thể tự kêu gọi mình ra khỏi mỏ đá của trái đất này, mà Đức Chúa Trời đã làm nổ tung để anh chị em đến bằng Phúc âm. Nhưng, hãy đứng yên và để Đức Chúa Trời thấy anh chị em, để đặt anh chị em vào trong Tòa nhà.

154 Nếu bạn đau ốm, hãy nhớ, Chúa Jêsus đã chiến thắng cả sự chết, âm phủ, bệnh tật, mồ mả, và tất cả, khi Ngài chết thay cho anh chị em tại Đồi Sọ. Chúng ta hãy lấy những gì chúng ta có sáng nay, và chiến đấu theo sự hiểu biết tốt nhất của chúng ta.

155 Trong khi chúng ta cúi đầu trong lời cầu nguyện; và tôi mời chị đến chơi đàn piano, một bài thánh ca hay nào đó. Trong khi tất cả chúng ta...

156 Những người đầu óc sáng suốt, lành mạnh, các bạn có biết ơn sâu sắc, sáng nay, cái chết của Chúa Jêsus chúng ta không? Các giáo hội của anh em sẽ không hoạt động, mặc dầu, tốt nhất như họ có thể. Các trường học của anh em sẽ thất bại thảm hại, mặc dầu, tốt nhất có thể. Bác sĩ của bạn sẽ thất bại thảm hại, dù ông ta có thể giỏi. Nhưng, sáng nay, chúng ta hãy quay lại nhìn, chúng ta hãy nhìn ra khỏi luật pháp của các giáo hội và các giáo phái, và văn phòng bác sĩ, và tất cả đều tốt, và chúng ta hãy nghe Tiếng đó đến từ Cái Bóng mà đang che phủ chúng ta sáng nay, “Đây là Con yêu dấu của Ta; các ngươi hãy nghe Ngài.”

157 Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, như những Cơ-đốc nhân có thể đến gần, chúng con đến thay mặt cho những người hư mất và có nhu cầu. Xin nhận lấy những lời này, ngày hôm nay, và, ồ, Đức Thánh Linh đang dẫn dắt Hội thánh, dạy dỗ con cái Ngài cho Đức Chúa Trời, ngày hôm nay. Nhiều người có thể đã sa ngã bên đường, và không biết đường lối của Đức Chúa Trời nữa. Họ đã tối tăm và bao phủ, những hy vọng của họ đã thất bại, nhưng xin cho họ nhìn thấy lại Đồi Sọ, nơi Ngài đã bắt được những mũi tên lửa của kẻ thù của sự chết, kẻ thù của bệnh tật, kẻ thù của nỗi buồn, kẻ thù của cả nhân loại. Và ở đó Ngài đã đặt nó trong lòng Ngài, và phá vỡ đường lối. Và đi xuống qua bóng tối đó, sáng nay, chúng con thấy Nhà của chúng con trong sự Vinh hiển.

158 Như von Winkelried đã nói, “Phía sau ngọn núi là một ngôi nhà, họ chờ đợi tôi đến, nhưng họ sẽ không thấy tôi nữa.”

159 Nhưng, Chúa Jêsus, Ngài không hề phán, “Họ sẽ không thấy Ta nữa.” Ngài phán, “Trong nhà Cha Ta có nhiều dinh thự. Ta sẽ đi và chuẩn bị sẵn sàng, và đến đón các ngươi, và tiếp nhận các ngươi cho chính Ta.” Thật chúng con kính trọng cái chết dũng cảm của Winkelried; nhưng, ông là một người phạm, ông chỉ có

thể chết và để lại phía sau. Nhưng Ngài đến để chết và cứu chuộc, và mang chúng con đi, không phải từ những người thân yêu của chúng con, nhưng đến với những người thân yêu của chúng con; không phải từ nhà của chúng con, nhưng đến Nhà của chúng ta. Và cắt một đường xuyên qua bóng tối của sự chết, mà chúng con có thể nhìn thấy bên kia bức màn nơi đặt những ơn phước của Đức Chúa Trời.

¹⁶⁰ Và bây giờ, ngày hôm nay, Cha Kính yêu, nếu có bất cứ con cái nào của Ngài mà Ngài đã thổi bùng lên với Phúc âm, từ nguồn của sự sống, và ước muốn làm họ như vậy, và đang cắt tia họ sáng nay, và đẽo gọt họ, چرا bỏ những thói quen của họ, và suy nghĩ xấu xa của họ, và những lời vu khống và sự sa ngã của họ. Và bây giờ Ngài muốn đặt họ lại, và làm thích hợp họ vào trong Tòa nhà. Ngài sẽ phán với lòng họ ngay bây giờ chứ?

¹⁶¹ Và trong khi chúng con cúi đầu, có đứa con nào đó ở đây, ngày hôm nay, mà đã đi lạc lối, hoặc có thể không bao giờ đến với con đường đó? Nhưng anh em cảm thấy, ngày hôm nay, rằng anh em muốn được bao gồm; anh em có muốn là một viên đá được trang bị trong Tòa Nhà của Đức Chúa Trời không? Mời các bạn giơ tay lên với Đấng Christ, nói, “Lạy Đấng Christ, xin cắt đứt đi tính trần tục của con.”

¹⁶² Xin Chúa ban phước cho anh phía sau đó, anh bạn trẻ. Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị. Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông. Xin Chúa ban phước cho chị, chị của tôi. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Người nào khác?

¹⁶³ Bây giờ anh chị em hãy cúi đầu, khi chúng ta đang chờ đợi Đức Thánh Linh, và anh chị em biết mình có làm thất vọng Đức Chúa Trời hay không. Anh chị em đã không đi khi Đấng Chinh Phục vĩ đại của anh em nói, “Hãy đến, theo Ta. Hãy vác thập tự giá mình, hãy từ chối chính mình, hãy đến theo Ta. Ta sẽ phá vỡ hàng ngũ của kẻ thù. Ta sẽ phá vỡ hàng ngũ tội lỗi. Ta sẽ phá vỡ hàng ngũ của bệnh tật. Và các ngươi đi theo Ta và chiến đấu hết sức mình, vì Ta sẽ làm một lỗ hổng qua đó, và nhà của chúng ta sẽ được gìn giữ cho đến Sự sống Đời đời.”

¹⁶⁴ Bạn có phải là người xa lạ cách xa Đức Chúa Trời không? Cứ giơ tay lên, một...Chúa ban phước cho anh, anh bạn trẻ. Người

nào khác mà chưa bao giờ giơ tay lên, nhưng đang đưa tay lên. Nói, “Xin nhớ đến tôi, hôm nay, Anh Branham. Tôi muốn bây giờ đến với Đấng Christ. Tôi...” Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi.

¹⁶⁵ “Bây giờ tôi muốn đến với Đấng Christ, để được cắt bởi cổ máy của Ngài. Điều gì đó sáng nay đã chạm vào lòng tôi. Tôi đã bị rung động, tận bên trong tôi. Tôi đã được đặt tất cả trở lại đây với những thói quen thế gian, bụi bẩn và rác rưởi trên trái đất đã lộ ra...đã bao phủ tôi. Nhưng Phúc âm, ngày hôm nay, đã phát hiện ra tôi, và tôi đứng như kẻ phạm tội trước mặt Đức Chúa Trời, và tôi biết điều đó. Và tôi muốn Đức Chúa Trời nhận lấy tôi như một hòn đá, ngày hôm nay, và cắt gọt tôi, và ban cho tôi một sự xưng nhận về Chúa Jêsus và Đức Thánh Linh, và đặt tôi vào trong Vương quốc của Ngài. Tôi muốn được phát hiện ra ngày hôm nay. Khi tôi được phát hiện ra, tôi muốn được rửa sạch và được đưa vào Vương quốc của Ngài.” Mời các bạn giơ tay lên với Ngài, trước khi chúng ta cầu nguyện cho những—những tội nhân? Được rồi.

¹⁶⁶ Có bốn hay năm cánh tay giơ lên. Tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị em. Bây giờ chúng ta chưa, có lẽ, cách để thực hiện một sự kêu gọi tin nhận, có lẽ chỉ cần anh em chờ đợi một lát. Tôi sẽ... Sau khi cầu nguyện cho người đau, tôi cũng muốn anh chị em lên đây. Nhưng tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị em bây giờ, để Đức Chúa Trời sẽ ban điều gì đó đặc biệt cho anh chị em vào lúc này.

¹⁶⁷ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, được chép trong Lời Thánh của Ngài, theo các bản viết của thầy thông giáo Ngài, Thánh Ma-thi-ơ, chương thứ 5, câu thứ 24, “Kẻ nào nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời; sẽ không đến sự phán xét, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.”

¹⁶⁸ Xin nghe lời cầu xin khiêm nhường và yếu đuối của đây tớ Ngài, cho mỗi người trong những người này đã giơ tay lên. Ngài đã phán, “Không ai có thể đến nếu Cha Ta không kéo người đến.” Và Ngài đã kéo, sáng nay, và họ đã nghe, và họ đã giơ tay lên. “Đức tin đến bởi sự nghe, và nghe về Lời.” Và con cảm ơn Ngài vì họ ngày hôm nay. Và con cầu xin Ngài thánh hóa mọi người tin. Và đây đây Đức Thánh Linh, những người có tấm lòng đói khát, được làm trống không khỏi thế gian, sáng nay, và ước mong được

cửa xẻ như một viên đá vừa vụn trong Tòa nhà của Chủ. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Đấng Christ. A-men.

¹⁶⁹ Anh chị em không cảm thấy khác hẳn sao? Chẳng phải Đức Thánh Linh chỉ lấy Lời Đức Chúa Trời giống như bàn chải chà xát, và chỉ tẩy sạch những thứ thuộc về thế gian sao? Thế thì anh chị em cảm thấy mới. Chúng ta hãy hát bài thánh ca vinh hiển này, chỉ một lần nữa, với sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, bây giờ. “Có một Nguồn được đổ đầy Huyết, từ mạch của Em-ma-nu-ên.” Tất cả cùng nhau hát bây giờ. Được rồi.

Có một Suối Huyết tuôn tràn,
 Từ hông Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Và những tội nhân đắm mình dưới suối huyết
 này,
 Sạch hết...mọi gian ác liền.
 Sạch hết mọi gian ác liền,
 Sạch hết mọi gian ác liền;
 Và những tội nhân tắm mình dưới suối huyết
 này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.

¹⁷⁰ Tôi sẽ hỏi anh chị em đôi điều ngay bây giờ. Bao nhiêu người cảm thấy rằng tất cả tội lỗi của mình đều ở dưới Huyết? Mời các bạn giơ tay lên. “Bây giờ tôi tin rằng Đức Chúa Trời tha thứ cho tôi, và tôi—tôi là con của Ngài.” Ồ, chao ôi!

Kìa, tên cướp xưa sắp chết phước thay
 Kịp trông Nguồn đó trong thời của ông.

Ông ấy sắp chết. Ông vui mừng nhìn thấy Nguồn nước trong thời của ông.

Dầu tôi xấu xa, giống kẻ cướp này,
 Sạch hết mọi tội lỗi tôi.

¹⁷¹ Trong khi chúng ta hát câu này, và rồi chúng ta đàn dạo điệp khúc, Tôi muốn anh chị em bắt tay với người nào đó đang ngồi gần mình. Nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh, chị em Cơ-đốc,” bất kể đó là ai. Bây giờ, chúng ta hãy hát cho Chúa bây giờ. Trước tiên, chúng ta hãy—chúng ta hãy giơ tay lên, nếu

chúng ta có thể, và hát, “Tên trộm sắp chết,” bây giờ, trên dàn đồng ca, rồi bắt tay.

Kìa tên cướp xưa sắp chết phước thay,

Lạy Cha, chúng con đang thờ phượng Ngài bây giờ.

...Nguồn huyết trong thời của ông;

Dầu tôi xấu xa, giống kẻ cướp này,

Sạch hết mọi tội lỗi tôi.

Sạch hết mọi tội lỗi tôi,

Sạch hết mọi tội lỗi tôi.

Bây giờ hãy nắm tay nhau.

Và ở đó...

Sạch hết mọi tội lỗi tôi.

¹⁷² Thật hạnh phúc biết bao chúng ta ngày nay, với tư cách là những tín hữu Cơ-đốc, như những công dân của Nước Trời, rằng Đức Chúa Trời đã rửa sạch mọi tội lỗi của chúng ta, và làm cho chúng ta trở nên những tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus! Bây giờ, các bạn có vui mừng cho Chúa không? Tuyệt vời!

¹⁷³ Bây giờ hãy nhớ, thưa các bạn, các buổi nhóm sẽ trở lại đây vào tối nay. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

¹⁷⁴ Sáng nay, tôi đã mất nhiều thời gian hơn một chút so với dự định. Tôi có một cuộc hẹn ngay lập tức, sau buổi nhóm. Và tôi muốn gặp một số anh em thân mến. Tôi tự hỏi liệu chúng ta có thể trì hoãn điều đó cho đến tối nay không, khi tôi trở lại cho những buổi nhóm tối nay. Bởi vì, tôi chỉ...Tôi nghĩ tôi sẽ xong lúc mười một giờ, và bây giờ chúng ta có một...Bao nhiêu người được cầu nguyện cho? Chúng ta hãy xem bàn tay của anh chị em đưa lên, ở mọi nơi. Chúng ta có một số đồng cử tọa để cầu nguyện cho.

¹⁷⁵ Và tôi đã nói với anh em cách mà người đàn ông Lutheran đó, ở trên kia, đã viết cho tôi một lá thư như vậy và lên án tôi, và nói, “Một người đã rao giảng cho dân sự,” mà tôi đã làm, “và sẽ nói ma quỷ không thể chữa lành,” và vân vân. Và tôi đã trả lời anh ấy thật nhẹ nhàng như tôi biết.

¹⁷⁶ Anh ấy đã viết lại, một lá thư, và nói, “Tôi muốn gặp anh tại Hội đồng Thương Gia.”

177 Và tôi—và tôi đã hỏi Anh Moore có cho anh ấy một chỗ không. Anh ấy nói, “Vâng.”

178 Và họ đưa tôi đến thần học viện Lutheran, và đặt một bữa ăn tối ở đó, nơi tất cả các học sinh và giáo viên của họ. Và đây là trường khoa; anh ấy ngồi bên tôi. Và chúng tôi đã ăn tối với nhau. Và họ là người Đức. Và họ đã có một—một—một bữa ăn tối tuyệt vời. Và tất cả các—các quý bà chờ đợi chúng tôi, và vân vân. Sau khi bữa ăn tối kết thúc, vị trưởng khoa Lutheran này, của trường đại học Lutheran, đứng lên và nói, “Anh Branham, tôi đưa anh ra đây vì một mục đích.” Ông nói, “Đó là, chúng tôi muốn tìm thấy Đức Chúa Trời trong phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Tôi nhìn anh ấy; nhìn Anh Moore. Và Anh Moore nhìn tôi. Anh ấy nói, “Tôi đã chỉ trích anh, và tôi xin lỗi.” Nói, “Anh Branham, anh nói đúng, và tôi xin anh tha thứ cho tôi. Và bây giờ chúng tôi muốn có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Nói, “Chúng tôi đã thấy nhiều người đá vào những chiếc ghế và đập mọi thứ, nhưng,” nói, “chúng tôi muốn có Đức Thánh Linh thật.”

179 Tôi nói, “Anh tin không?” Ông ấy nói...Tôi nói, “Chủng viện Lutheran là gì...Giáo phái Lutheran là gì?”

180 Nói, “Chúng tôi không quan tâm giáo phái Lutheran là gì. Chúng tôi muốn có Đấng Christ.”

181 Và Bob Schuler và họ, biên tập viên của Cơ-đốc giáo, và họ, vừa nhận lãnh Đức Thánh Linh, một người bạn tri kỷ với Billy và tất cả họ. Các anh em họ đang đói khát Đức Thánh Linh. Và rồi tôi nói...

Ông nói, “Điều Đó dành cho người Lutheran à?”

Tôi nói, “Đó là vì, ‘Hễ ai muốn, hãy để người ấy đến.’”

Ông ấy nói, “Làm sao chúng ta có thể nhận lãnh Điều đó?”

Tôi nói, “Các anh có thật sự chân thành không?”

182 Anh ấy nói, “Vâng, Anh Branham, từ sâu thẳm trong lòng chúng tôi.”

Tôi nói, “Còn các bạn sinh viên thì sao?”

183 Mọi bàn tay đưa lên, và nước mắt chảy dài trên má họ. “Chúng tôi muốn có Chúa Jêsus.”

184 Tôi nói, “Hãy dời những cái đĩa của anh lại. Hãy lấy những chiếc ghế dài của anh, đẩy nó qua dựa vào tường.” Mỗi người đã làm, tất cả các cách xung quanh. Tôi nói, “Bây giờ hãy quý xuống và quay mặt vào tường, và bắt đầu cầu xin Đức Chúa Trời ban cho Đức Thánh Linh.” Và tôi đã nhờ Anh Moore đứng và cầu nguyện. Tôi đã đi, đặt tay trên mỗi người, và tất cả bảy mươi hai sinh viên, và hiệu trưởng, đã nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và họ đang làm rúng động vùng đó ở đó, với những phép lạ và công việc của Đức Chúa Trời. Họ đang có những buổi nhóm chữa lành và mọi thứ, thần học viện Lutheran.

185 Ô, tôi có thể hát với lòng mình! Tại sao? Khi anh em đang đói và khát!

186 Người phụ nữ nhỏ bé, tội nghiệp này đang nằm ở đây, sắp chết vì bệnh ung thư, chắc chắn chị đang đói và khát, sáng nay, để Đức Chúa Trời chữa lành cho chị. Và có nhiều người trong các bạn đang ngồi đó bị bệnh tim. Chắc chắn vậy. Các bạn sẽ chết ngay lập tức, nếu Đức Chúa Trời không chữa lành cho các bạn. Có nhiều người bị bệnh khác, mà rất tồi tệ. Nhưng, thưa bạn, đừng nhìn vào công lý; bạn không thể trả giá công lý. Đừng nhìn vào luật pháp, bởi vì luật pháp không thể được giữ. Nhưng, chỉ nhìn lên Chúa Jêsus, vì Ngài là Đấng đã cứu chuộc các bạn. Và, qua đức tin trong Danh Ngài, các bạn có thể được khỏe mạnh sáng nay.

187 Và nếu Đức Chúa Trời sai bảy mươi mục sư truyền đạo Lutheran—Lutheran, để rao giảng Phúc âm, với phép báp-têm của sự...bằng cách đặt tay. Chúa Jêsus phán, khi Ngài ban cho chúng ta những tình trạng chiến tranh...Giống như von Winkelried, ông đã nói, “Hãy chiến đấu với những gì chúng ta có.” Đây là những gì Ngài đã phán, “Những kẻ tin sẽ có những dấu lạ này. Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi tà linh, hay ma quỷ. Họ sẽ nói tiếng lạ. Và nếu một con rắn cắn họ, nó sẽ không làm hại họ. Họ sẽ đặt tay trên người đau, và người đau sẽ bình phục.”

188 Và hãy nhìn xem vết cắt vĩ đại, trên khắp thế giới bây giờ, Phúc âm đang diễn ra. Và các con trai của A-đam, những người đã nhận lấy ân điển của Chúa Jêsus Christ chúng ta, đang chiến

đấu trên con đường của họ, và cắt ngang qua hàng lối kẻ thù bây giờ. Và chúng ta đang dùng hết sức.

¹⁸⁹ Và như anh chị em những người khỏe mạnh, sáng nay, những người hiểu rõ được sức khỏe tốt, hãy nhớ những điều này khi chúng ta cầu nguyện cho họ.

¹⁹⁰ Và tôi sẽ yêu cầu người đau sẽ xếp hàng phía bên này, phía bên phải tôi ở đây. Và nếu như các trưởng lão đến và giúp đỡ họ, nếu quý vị muốn. Và tôi yêu cầu các mục sư truyền đạo Phúc âm, nếu họ sẽ đứng ở đây bên cạnh, gần gũi, và cầu nguyện.

¹⁹¹ Thế thì đừng bỏ đi nếu anh em có thể giúp được điều đó. Chúng ta muốn cầu xin sự kêu gọi tin nhận khác, chỉ trong chốc lát, ngay khi chúng ta có thể. Các buổi nhóm sẽ không được kết thúc, với buổi nhóm chữa lành này.

¹⁹² Bây giờ xếp hàng ở phía này. Và chúng ta sẽ mời Anh Neville, người anh em yêu dấu của chúng ta, nếu anh ấy sẽ làm như chúng ta thường tiến hành. Nếu họ có thể...Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị. Đó là gì? [Băng trống—Bt.]

Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi;
Chỉ tin mà thôi...

¹⁹³ Nhìn cách nào? Với Chúa Jêsus. Các bác sĩ đã thất bại. Mọi thứ khác đã thất bại. Nhưng, “Đây là Con yêu dấu của Ta, các người hãy nghe Người.” Ngài đã phán gì? Ngài phán, “Hãy nghe Người.” Ngài đã phán gì? Ngài đã phán gì?

Chỉ tin mà thôi,
Tại sao? “Mọi sự đều có thể được.”

Đừng sợ, hơi bầy nhỏ, từ thập tự giá đến Ngài,
Ngài đã đi vào...vào đời sống, Ngài đã đi một
mình; (...?...)
Ngài...quyền năng trên trái đất, tất cả quyền
năng ở Trên,
Được ban cho Ngài vì bầy chiên của tình yêu
Ngài.

¹⁹⁴ Tất cả quyền năng, cho bệnh tật, mọi thứ, được ban cho Ngài.

Chỉ...

Hãy nghe Ngài. Chỉ tin!

...chỉ tin mà thôi,
Mọi sự...

195 Khi luật pháp thất bại, khi bác sĩ thất bại, khi mọi sự thất bại, Ngài đã nói gì? Chỉ tin mà thôi. [Băng trống—Bt.]

196 Khoảng một trăm, tôi đoán vậy. Một số người trong họ đang đến trong những chiếc xe lăn. Một người ở đây trên cang, ở chính điểm của sự chết.

197 Những thầy thuốc yêu dấu của anh em, như những người cắt thân thể ra từng phần, giải phẫu, và nhìn và thấy mọi thứ mà họ có thể, trong sự hiểu biết của họ, họ cố gắng cứu sự sống, nhưng nhiều lần họ đã thất bại.

198 Chúng con rất vui mừng rằng Đám Mây rục rờ của sự vinh hiển này đã ở trên Ngài, nói, “Nhưng này là Con yêu dấu của Ta.” Khi luật pháp đã thất bại, và công lý đã không được đáp ứng, thì Đức Chúa Trời phán, “Các người hãy nghe Ngài.” Và Ngài đã nói gì? “Mọi sự đều có thể được nếu các người chỉ có thể tin.”

Xin giúp đỡ sự không tin của chúng con.

199 Và như những mục sư truyền đạo của Phúc âm, bây giờ chúng ta đi để xúc dầu cho người đau, và đặt tay trên họ, như những người đã dâng đời sống mình của đền tạm này đang hiệp lại với nhau trong lời cầu nguyện. Lạy Chúa, xin ban phước cho những nỗ lực của chúng con, và chữa lành người đau, chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus.

200 Với đầu chúng ta cúi xuống giờ này trong lời cầu nguyện, và khi hội chúng hát nhẹ nhàng *Chỉ Tin Mà Thôi*. Anh Neville sẽ xúc dầu. Tôi sẽ đặt tay trên người đau.

201 Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, từ phía sau bục giảng, nơi con đứng giữa sự chết và sự sống, giữa tội nhân và sự Phán xét, chỉ cho họ con đường trốn thoát, con quăng nó ra phía sau họ bây giờ và đặt tay trên người đàn bà đau ốm này. Và khi những người thân yêu đứng, nhìn qua bà, không một điều gì có thể giúp đỡ bây giờ ngoài Ngài, con đặt tay trên chị ấy, khi Ngài đã ra lệnh...

NHẬN LÀM CON THIÊN LIÊNG VIE56-0923

(Spiritual Adoption)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 23 tháng Chín, năm 1956, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org